

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Українська Біблія, Івана Огієнка
Ukrainian Bible, Ivan Ogienko
Gospel Primer

Зміст

Передмова

Буття 1-4

Від Івана 1-21

Об'явлення 1-4

66 Вірші

Керівництво для Читачів

Глосарій

Карти

Доля

Ілюстрації, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition*®, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition®
Українська Біблія, Івана Огієнка
Ukrainian Bible, Ivan Ogienko
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 6/26/2023

Source copyright: Public Domain

Ivan Ogienko, 1930

Formatted by Speedata Publisher 4.19.26 (Pro) on 10/14/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Передмова

Український at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

І вигнав Господь Бог Адама. А на схід від еденського раю поставив Херувима і меча полум'яного, який обертáвся навколо, щоб стерегти дорогу до дерева життя.

Буття 3:24

Буття

1 На початку Бог створив небо та землю. **2** А земля була пуста та порожня, і темрява була над безоднею, і Дух Божий ширяв над поверхнею води. **3** І сказав Бог: „Хай станеться світло!“ І сталося світло. **4** І побачив Бог світло, що добре воно, — і Бог відділив світло від темряви. **5** І Бог назвав світло: „День“, а темряву назвав: „Ніч“. І був вечір, і був ранок, — день перший. **6** І сказав Бог: „Нехай станеться твердь посеред води, і нехай відділяє вона між водою й водою.“ **7** І Бог твердь учинив, і відділив воду, що під твердю вона, і воду, що над твердю вона. І сталося так. **8** І назвав Бог твердь: „Небо“. І був вечір, і був ранок — день другий. **9** І сказав Бог: „Нехай збереться вода з-під неба до місця одного, і нехай суходіл стане видний“. І сталося так. **10** І назвав Бог суходіл: „Земля“, а місце зібрання води назвав: „Море“. І Бог побачив, що добре воно. **11** І сказав Бог: „Нехай земля вродить траву, ярину, що насіння вона розсіває, дерево овочеве, що за родом своїм плід приносить, що в ньому насіння його на землі“. І сталося так. **12** І земля траву видала, ярину, що насіння розсіває за родом її, і дерево, що приносить плід, що насіння його в нім за родом його. І Бог побачив, що добре воно. **13** І був вечір, і був ранок, — день третій. **14** І сказав Бог: „Нехай будуть світила на тверді небесній для відділення дня від ночі, і нехай вони стануть знаками, і часами умовленими, і днями, і роками. **15** І нехай вони стануть на тверді небесній світилами, щоб світити над землею“. І сталося так. **16** І вчинив Бог обидва світила великі, — світило велике, щоб воно керувало днем, і світило мале, щоб керувало ніччю, також зорі. **17** І Бог умістив їх на тверді небесній, щоб світили вони над землею, **18** і щоб керували днем та ніччю, і щоб відділювали світло від темряви. І Бог побачив, що це добре. **19** І був вечір, і був ранок, — день четвертий. **20** І сказав Бог: „Нехай вода вироїть дрібні істоти,

душу живу, і птаство, що літає над землею під небесною твердю“. **21** І створив Бог риби великі, і всяку душу живу плазуючу, що її вода вироїла за їх родом, і всяку пташину крилату за родом її. І Бог побачив, що добре воно. **22** І поблагословив їх Бог, кажучи: „Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте воду в морях, а птаство нехай розмножується на землі!“ **23** І був вечір, і був ранок, — день п'ятий. **24** І сказав Бог: „Нехай видасть земля живу душу за родом її, худобу й плазуюче, і зёмну звірині за родом її“. І сталося так. **25** І вчинив Бог зёмну звірині за родом її, і худобу за родом її, і все земне плазуюче за родом його. І бачив Бог, що добре воно. **26** І сказав Бог: „Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі“. **27** І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх. **28** І поблагословив їх Бог, і сказав Бог до них: „Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі!“ **29** І сказав Бог: „Оце дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння, що на всій землі, і кожне дерево, що на ньому плід деревний, що воно розсіває насіння, — нехай буде на їжу це вам! **30** І зёмній усій звірині і всьому птаству небесному, і кожному, що плазує по землі, що душа в ньому жива, — уся зелень яринна на їжу для них.“ І сталося так. **31** І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, — вельми добре воно! І був вечір, і був ранок, — день шостий.

2 І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхне. **2** І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. **3** І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив. **4** Це ось походження неба й землі, коли створено

їх, у дні, як Господь Бог створив небо і землю. 5 І не було на землі жодної польової рослини, і жодна ярина польова не росла, бо на землю дощу Господь Бог не давав, і не було людини, щоб порати землю. 6 І пара з землі підіймалась, і напувала всю землю. 7 І створив Господь Бог людину з пороку зёмного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, — і стала людина живою душею. 8 І насадив Господь Бог рай ув Едені на сході, і там осадив людину, що її Він створив. 9 І зростив Господь Бог із землі кожне дерево, принадне на вигляд і на їжу смачне, і дерево життя посеред раю, і дерево пізнання добра і зла. 10 І річка з Едену виходить, щоб поїти рай. І звідти розділюється і стає чотирма́ початками. 11 Імення одному Пішон, — оточує він усю землю Хавіла, де є золото. 12 А золото тієї землі добре; там бделій і камінь онікс. 13 Ім'я ж другої річки Гіхон, — вона оточує увесь край Етіопії. 14 А ім'я річки третьої — Тигр, — вона протікає на сході Ашшуру. А річка четверта — вона Ефрат. 15 І взяв Господь Бог людину, і в еденському раї вмістив був її, щоб порала його та його доглядала. 16 І наказав Господь Бог Адамові, кажучи: „Із кожного дерева в раю ти можеш їсти. 17 Але з дерева знання добра й зла — не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!“ 18 І сказав Господь Бог: „Не добре, щоб бути чоловіку самотнім. Створю йому поміч, подібну до нього“. 19 І вчинив Господь Бог із землі всю польову звірину, і все птаство небесне, і до Адама привів, щоб побачити, як він їх кликатиме. А все, як покличе Адам до них, до живої душі — воно ймення йому. 20 І назвав Адам імена всієї худобі, і птаству небесному, і всієї польовій звірині. Але Адамові помочі Він не знайшов, щоб подібна до нього була. 21 І вчинив Господь Бог, що на Адама спав міцний сон, — і заснув він. І Він узяв одне з ребер його, і тілом закрив його місце. 22 І перетворив Господь Бог те ребро, що взяв із Адама, на жінку, і привів її до Адама. 23 І промовив Адам: „Оце тепер вона — кість від

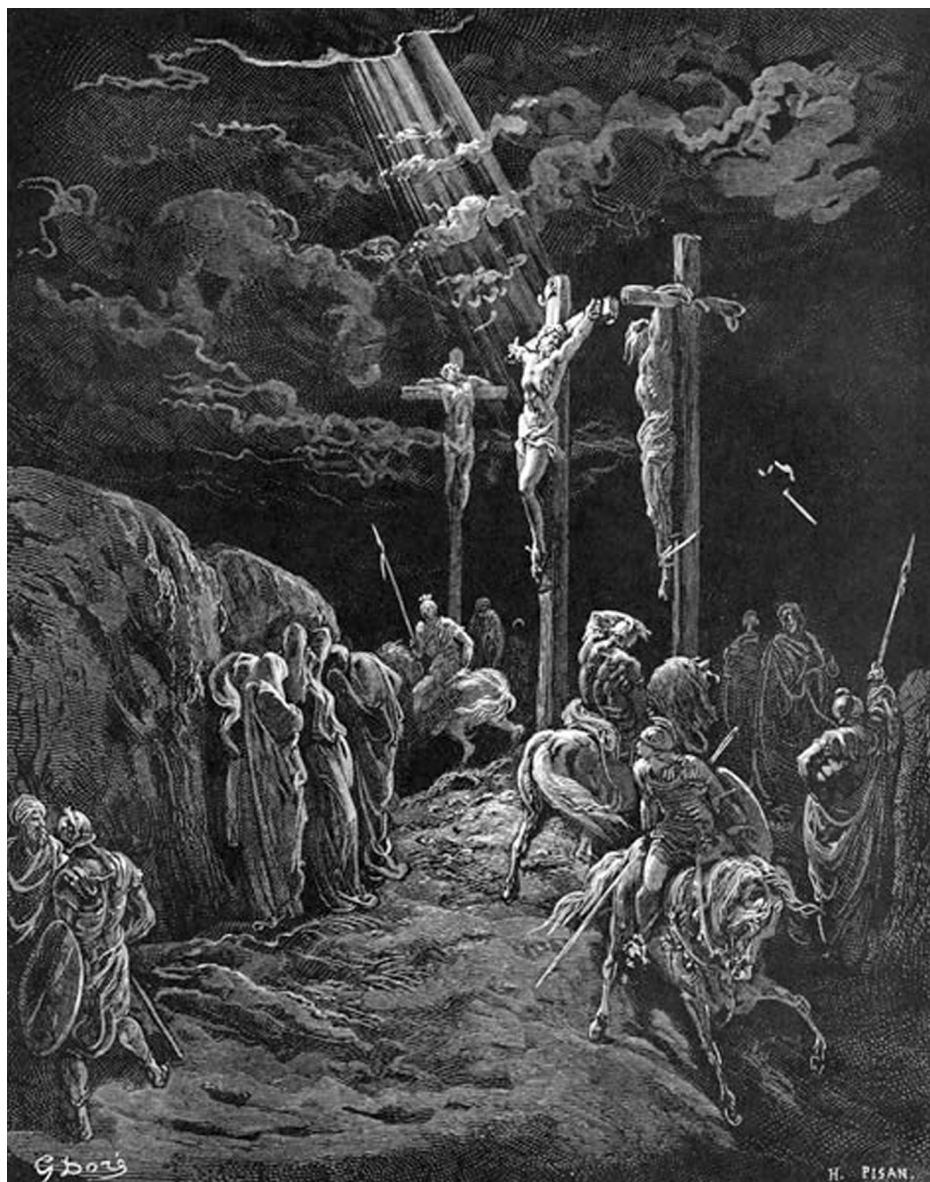
кістей моїх, і тіло від тіла мого. Вона жінкою буде зватися, бо взята вона з чоловіка. 24 Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї, — і стануть вони одним тілом“. 25 І були вони нагі обоє, Адам та жінка його, і вони не соробмились.

3 Але змій був хитріший над усю польову звірину, яку Господь Бог учинив. І сказав він до жінки: „Чи Бог наказав: Не їжте з усякого дерева раю?“ 2 І відповіла жінка змієві: „З плодів дерева раю ми можемо їсти, 3 але з плодів дерева, що в середині раю, — Бог сказав: „Не їжте із нього, і не доторкайтесь до нього, — щоб вам не померти“. 4 І сказав змій до жінки: „Умерти — не вмрете! 5 Бо відає Бог, що дня того, коли будете з нього ви їсти, ваші очі розкриються, і станете ви, немов Боги, знаючи добро й зло“. 6 І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і принадне для очей, і пожадане дерево, щоб набути знання. І взяла з його плоду, та й з'їла, і разом дала теж чоловікові своєму, — і він з'їв. 7 І розкрилися очі в обох них, і пізнали, що нагі вони. І шили вони фігові листя, і зробили опаски собі. 8 І почули вони голос Господа Бога, що по раю ходив, як повіяв денний холодок. І сховався Адам і його жінка від Господа Бога серед дерев раю. 9 І закликав Господь Бог до Адама, і до нього сказав: „Де ти?“ 10 А той відповів: „Почув я Твій голос у раю — і злякався, бо нагій я, — і сховався“. 11 І промовив Господь: „Хто сказав тобі, що ти нагій? Чи ти не їв з того дерева, що Я звелів був тобі, щоб ти з нього не їв?“ 12 А Адам відказав: „Жінка, що дав Ти її, щоб зо мною була, вона подала мені з того дерева, — і я їв“. 13 Тоді Господь Бог промовив до жінки: „Що це ти наробила?“ А жінка сказала: „Змій спокусив мене, — і я їла“. 14 І до змія сказав Господь Бог: „За те, що зробив ти оце, то ти проклятіший над усю худобу, і над усю звірину польову! На своїм череві будеш плазувати, і порох ти їстимеш у всі дні свого життя. 15 І Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між насінням

твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, і до тебе його пожадання, а ти мусиш над ним панувати“. 8 І говорив Каїн до Авеля, брата свого. І сталося, як були вони в полі, повстав Каїн на Авеля, брата свого, — і вбив його. 9 І сказав Господь Каїнові: „Де Авель, твій брат?“ А той відказав: „Не знаю. Чи я сторож брата свого?“ 10 І сказав Господь: „Що ти зробив? Голос крові брата твого звиває до Мене з землі. 11 А тепер ти проклятий від землі, що розкрила уста свої, щоб прийняти кров твого брата з твоєї руки. 12 Коли будеш ти порати землю, вона більше не дасть тобі сили своєї. Мандрівником та заволокою будеш ти на землі“. 13 І сказав Каїн до Господа: „Більший мій гріх, аніж можна знести. 14 Ось Ти виганяєш сьогодні мене з цієї землі, і я буду ховатись від лица Твого. І я стану мандрівником та заволокою на землі, і буде, — кожен, хто стріне мене, той уб'є мене“. 15 І промовив до нього Господь: „Через те кожен, хто вб'є Каїна, семикратно буде пімщений“. І вмістив Господь знака на Каїні, щоб не вбив його кожен, хто стріне його. 16 І вийшов Каїн з-перед лица Господнього, й осів у країні Нод, на схід від Едену. 17 І Каїн пізнав свою жінку, і стала вона вагітна, і вродила Еноха. І збудував він місто, і назвав ім'я йому містові, як ім'я свого сина: Енох. 18 І народився в Еноха Ірад, а Ірад породив Мегуяїла, а Мегуяїл породив Метушаїла, а Метушаїл породив Ламеха. 19 І взяв собі Ламех дві жінки, — ім'я одній Ада, а ймення другій Цїлла. 20 І породила Ада Явала, — він був батьком тих, що сидять по наметах і мають череду. 21 А ймення брата його Ювал, — він був батьком усім, хто держить у руках гусли й сопілку. 22 А Цїлла також породила Тувалкаїна, що кував всіляку мідь та залізо. А сестра Тувалкаїнова Ноєма. 23 І промовив Ламех до жінок своїх: „Адо й Цїлло, послухайте ви мого голосу, жони Ламехові, почувите ви слова мого! Бо якби я мужа забив за уразу свою, а дитину — за рану свою, 24 і як буде усємеро пімщений Каїн, то Ламех — у сїмдесятеро й семеро!“ 25 І пізнав Адам ще свою жінку, — і сина

4 І пізнав Адам Єву, жінку свою, і вона завагітніла, і породила Каїна, і сказала: „Набула чоловіка від Господа“. 2 А далі вона породила брата йому Авеля. І був Авель пастух отари, а Каїн був рільник. 3 І сталося по деякім часі, і приніс Каїн Богові жертву від плоду землі. 4 А Авель, — він також приніс від своїх перворідних з отари та від їхнього лою. І зглянувся Господь на Авеля й на жертву його, 5 а на Каїна й на жертву його не зглянувся. І сильно розгнівався Каїн, і обличчя його похилилось. 6 І сказав Господь Каїнові: „Чого ти розгнівався, і чого похилилось обличчя твоє? 7 Отож, коли ти добре робитимеш, то підіймеш обличчя своє, а коли недобре, то в дверях гріх підстерігає.

вона породила. І назвала ймення йому: Сиф, бо „Бог дав мені інше насіння за Авеля, що забив його Каїн“. 26 А Сифові теж народився був син, і він назвав імення йому: Енош. Тоді зачали були призивати Ймення Господнє.

Ісус же промовив: „Отче, відпусти їм, — бо не знають, що чинять вони!“

А як Його одіж ділили, то кидали жéреба.

Від Луки 23:34

Від Івана

1 На початку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово. **2** Воно в Бога було на початку. **3** Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього. **4** І життя було в Нім, а життя було Світлом людей. **5** А Світло у темряві світить, і темрява не обгорнула його. **6** Був один чоловік, що від Бога був посланий, — йому ймення Іван. **7** Він прийшов на свідощтво, щоб засвідчити про Світло, щоб повірили всі через нього. **8** Він тим Світлом не був, але свідчити мав він про Світло. **9** Світлом правдивим був Той, Хто просвічує кожну людину, що приходить на світ. **10** Воно в світі було, і світ через Нього повстав, але світ не пізнав Його. **11** До свого Воно прибуло, — та свої відцурались Його. **12** А всім, що Його прийняли, їм владу дало дитьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його, **13** що не з крові, ані з пожадливості тіла, ані з пожадливості мужа, але народились від Бога. **14** І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця. **15** Іван свідчить про Нього, і кликав, говорячи: „Це був Той, що про Нього казав я: Той, Хто прийде за мною, існував передо мною, бо був перше, ніж я“. **16** А з Його повноти ми одержали всі, — а то благодать на благодать. **17** Закон бо через Мойсея був даний, а благодать та правда з'явилися через Ісуса Христа. **18** Ніхто Бога ніколи не бачив, — Однороджений Син, що в лоні Отця, Той Сам виявив був. **19** А це ось свідощтво Іванове, як юдеї послали були з Єрусалиму священників та Левитів, щоб спитали його: „Хто ти такий?“ **20** І він визнав, і не зрікся, а визнав: „Я — не Христос“. **21** І запитали його: „А хто ж? Чи Ілля?“ І відказує: „Ні!“ „Чи пророк?“ І дав відповідь: „Ні!“ **22** Сказали ж йому: „Хто ж ти такий, щоб дати відповідь тим, хто послав нас? Що ти кажеш про себе самого?“ **23** Відказав: „Я голос того, хто кличе: В пустині рівняйте дорогу Господню“,

як Іса́я пророк заповів“. **24** Посланці ж із фарисеїв були. **25** І вони запитали його та сказали йому: „Для чого ж ти христиш, коли ти не Христос, ні Ілля, ні пророк?“ **26** Відповів їм Іван, промовляючи: „Я водою хрищу, а між вами стоїть, що Його ви не знаєте. **27** Він Той, Хто за мною йде, Хто до мене був, Кому розв'язати ремінця від узуття Його я негідний“. **28** Це в Віфанії діялося, на тім боці Йордану, де христин був Іван. **29** Наступного дня Іван бачить Ісуса, що до нього йде, та й каже: „Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере! **30** Це Той, що про Нього казав я: За мною йде Муж, що передо мною Він був, бо був перше, ніж я. **31** І не знав я Його; та для того прийшов я, христинвши водою, щоб Ізраїлеві Він з'явився“. **32** І свідчив Іван, промовляючи: „Бачив я Духа, що сходив, як голуб, із неба, та зоставався на Ньому. **33** І не знав я Його, але Той, Хто христити водою послав мене, мені оповів: „Над Ким Духа побачиш, що сходить і зостається на Ньому, — це Той, Хто христитиме Духом Святим“. **34** І я бачив, і засвідчив, що Він — Божий Син!“ **35** Наступного дня стояв знову Іван та двоє з учнів його. **36** І, поглянувши на Ісуса, що проходив, він сказав: „Ото Агнець Божий!“ **37** І почули два учні, як він говорив, та й пішли за Ісусом. **38** А Ісус обернувся й побачив, що вони йшли за Ним, та й каже до них: „Чого ви шукаєте?“ А вони відказали йому: „Равві — перекладене це визначає: „Учителю“, — де Ти живеш?“ **39** Він говорить до них: „Ходіть і побачте!“ Ті пішли та й побачили, де Він жив, і в Нього той день перебули. Було ж коло години десятої. **40** А один із тих двох, що чули від Івана та йшли вслід за Ним, був Андрій, брат Сімона Петра. **41** Він знайшов перше Сімона, брата свого, та й говорить до нього: „Знайшли ми Месію, що визначає: Христос“. **42** І привів він його до Ісуса. На нього ж споглянувши, промовив Ісус: „Ти — Сімон, син Йонин; будеш званий ти Кіфа, що визначає: камінь“. **43** Наступного дня захотів Він піти в Галілею. І знайшов Він Пилипа та й каже йому: „Іди за Мною!“ **44** А

Пилип із Віфсаїди похóдив, із міста Андрія й Петра. **45** Пилип Натанаїла знаходить та й каже йому: „Ми знайшли Того, що про Нього писав був Мойсей у Законі й Пророки, — Ісуса, сина Йóсипового, із Назарету“. **46** І сказав йому Натанаїл: „Та хіба ж може бути з Назарету що добре?“ Пилип йому каже: „Прийди та побач“. **47** Ісус, угледівши Натанаїла, що до Нього йде, говорить про нього: „Ото справді ізраїльтянин, що немає в нім підступу!“ **48** Говорить йому Натанаїл: „Звідки знаєш мене?“ Ісус відповів і до нього сказав: „Я бачив тебе ще давніш, ніж Пилип тебе кликав, як під фіговим деревом був ти“. **49** Відповів йому Натанаїл: „Учителю, Ти — Син Божий, Ти — Цар Ізраїлів!“ **50** Ісус відповів і до нього сказав: „Через те віриш ти, що сказав Я тобі, що під фіговим деревом бачив тебе? Більш від цього побачиш!“ **51** І він каже йому: „Поправді, поправді кажу вам: Відтепер ви побачите небо відкрите та анголів Божих, що на Людського Сина підіймаються та спускаються“.

2 А третього дня весілля справляли в Кані Галілейській, і була там Ісусова мати. **2** На весілля запрошений був теж Ісус та учні Його. **3** Як забракло ж вина, то мати Ісусова каже до Нього: „Не мають вина!“ **4** Ісус же відказує їй: „Що тобі, жóно, до Мене? Не прийшла ще година Моя!“ **5** А мати Його до слуг каже: „Зробіть усе те, що́ він вам скаже!“ **6** Було тут шість камінних посúдин на воду, що стояли для очищення юдейського, що відер по дві чи по три вмщали. **7** Ісус каже до слуг: „Напóвніть водою посúдини“. І їх поналивали вщёрть. **8** І він каже до них: „Тепер зачерпніть, і занесіть до весільного стáрости“. І занесли. **9** Як весільний же стáроста скуштував воду, що сталась вином, а він не знав, звідки воно, — знали ж слúги, що води наливали, — то староста кличе тоді молодóго **10** та й каже йому: „Кожна людина подає перше добре вино, а як понापиваються, тоді гірше; а ти добре вино аж на досі зберіг“. **11** Такий почáток чудам зробив Ісус у Кані Галілейській, — і виявив славу

свою. І ввірували в Нього учні Його. **12** Після цього відправивсь він Сам, і мати Його, і брати Його, і Його учні до Капернауму, і там перебули небагато днів. **13** А зближалася Пасха юдейська, і до Єрусалиму подався Ісус. **14** І знайшов він, що продавали у храмі волів, і овець, і голубів, та сиділи мініяльники. **15** І, зробивши бичá з мотузків, він вигнав із храму всіх, — вівці й воли, а мініяльникам гроші розсіпав, і поперевертáв їм столі. **16** І сказав продавцям голубів: „Заберіть оце звідси, і не робіть із дому Отця Мого дому торгового!“ **17** Тоді учні Його згадали, що написано: „Ревність до дому Твого з'їдає Мене!“ **18** І обізв́ались юдеї й сказали йому: „Яке нам знамено покажеш, що Ти можеш робити таке?“ **19** Ісус відповів і промовив до них: „Зруйнують цей храм, — і за три дні Я поставлю його!“ **20** Відказали ж юдеї: „Сорок шість літ будувався цей храм, а ти за три дні поставиш його?“ **21** А він говорив про храм тіла Свого. **22** Коли ж він із мертвих воскрес, то учні Його згадали, що він говорив це, і ввірували в Писання та в слово, що сказав був Ісус. **23** А як в Єрусалимі він був у свято Пасхи, то багато-хто ввірували в Його ймєння, побачивши чуда Його, що чинив. **24** Але Сам Ісус їм не звиря́вся, бо Сам знав усіх, **25** і потреби не мав, щоб хто свідчив йому про людину, — бо знав Сам, що в людині було.

3 Був один чоловік із фарисеїв Никодім на ім'я, начальник юдейський. **2** Він до Нього прийшов уночі, та й промовив йому: „Учителю, знаємо ми, що прийшов Ти від Бога, як Учитель, — бо не може ніхто таких чуд учинити, які чиниш Ти, коли Бог із ним не буде“. **3** Ісус відповів і до нього сказав: „Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згорі, то не може побачити Божого Царства“. **4** Никодім йому каже: „Як може людина родитися, бувши старою? Хіба може вона ввійти до утрóби своїй матері знову й родитись?“ **5** Ісус відповів: „Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не рóдиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство

Боже. 6 Що вродилося з тіла — є тіло, що ж уродилося з Духа — є Дух. 7 Не дивуйся тому, що сказав Я тобі: Вам необхідно родитись згорі. 8 Вітер віє, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить, і куди він іде. Так буває і з кожним, хто від Духа народжений“. 9 Відповів Никодім і до Нього сказав: „Як це статися може?“ 10 Ісус відповів і до нього сказав: „Ти — учитель ізраїльський, — то чи ж цього не знаєш? 11 Поправді, поправді кажу Я тобі: Ми говоримо те, що ми знаємо, а свідчимо про те, що ми бачили, але свідчення нашого ви не приймаєте. 12 Коли Я говорив вам про зёмне, та не вірите ви, то як же повірите ви, коли Я говоритиму вам про небесне? 13 І не сходив на небо ніхто, тільки Той, Хто з неба зійшов, — Людський Син, що на небі. 14 І, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський, 15 щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя. (aiōnios g166) 16 Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. (aiōnios g166) 17 Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся. 18 Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, — той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого. 19 Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло, — лихі бо були їхні вчинки! 20 Бо кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, і не приходить до світла, щоб не зганено вчинків його. 21 А хто робить за правдою, той до світла йде, щоб діла його виявились, бо зроблені в Бозі вони“. 22 По цьому прийшов Ісус та учні Його до країни Юдейської, і з ними Він там проживав та христив. 23 А Іван теж христив в Еноні поблизу Саліму, бо було там багато води; і приходили люди й христились, 24 бо Іван до в'язниці не був ще посаджений. 25 І зчинилось змагання Іванових учнів з юдеями — про очищення. 26 І прийшли до Івана вони та й сказали

йому: „Учителю, Той, Хто був із тобою по той бік Йордану, про Якого ти свідчив, — ото христить і Він, і до Нього всі йдуть“. 27 Іван відповів і сказав: „Людина нічого приймати не може, як їй з неба не дасться. 28 Ви самі мені свідчите, що я говорив: я — не Христос, але посланий я перед Ним. 29 Хто має заручену, той молодий. А дружко молодого, що стоїть і його слухає, дуже тішиться з голосу молодого. Така радість моя оце здійснилась! 30 Він має рости, а ж — маліти. 31 Хто зверху приходить, — Той над усіма. Хто походить із землі, то той зёмний, і говорить по-зёмному. Хто приходить із неба, Той над усіма, 32 і що бачив і чув, те Він свідчить, — та свідчення Його не приймає ніхто. 33 Хто ж прийняв свідчення Його, той ствердив тим, що Бог правдивий. 34 Бо Кого Бог послав, Той Божі слова промовляє, — бо Духа дає Бог без міри. 35 Отець любить Сина, і дав усе в Його руку. 36 Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить — а гнів Божий на нім перебуває“. (aiōnios g166)

4 Як Господь же довідався, що почули фарисеї, що Ісус учнів більше збирає та христить, як Іван, 2 хоч Ісус не христив Сам, а учні Його, 3 Він покинув Юдею та знову пішов у Галілею. 4 І потрібно було Самарію Йому переходити. 5 Отож, прибуває Він до самарійського міста, що зветься Сіхар, недалеко від поля, яке Яків був дав своєму синові Йосипові. 6 Там же була Яковава криниця. І Ісус, дорогою змóрений, сів отак край криниці. Було коло години десь шостої. 7 Надходить ось жінка одна з Самарії набрати води. Ісус каже до неї: „Дай напитись Мені!“ 8 Бо учні Його відійшли були в місто, щоб купити поживи. 9 Тоді каже Йому самарянка: „Як же Ти, юдеянин будши, та просиш напитись від мене, самарянки?“ Бо юдеї не сходяться із самарянами. 10 Ісус відповів і промовив до неї: „Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: „Дай напитись Мені“, — ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води“. 11 Каже жінка

до Нього: „І черпака́ в Тебе, Пане, нема, а криниця глибока, — звідки ж маеш Ти воду живу? 12 Чи Ти більший за нашого отця Якова, що нам дав цю криницю, і він сам із неї пив, і сини його, і худоба його?“ 13 Ісус відповів і сказав їй: „Кожен, хто воду цю п'є, буде пра́гнути зно́ву. 14 А хто питиме воду, що Я йому дам, пра́гнути не буде повік, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне“. (aіōn g165, aіōnios g166) 15 Каже жінка до Нього: „Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла, і сюди не приходила брати“. 16 Говорить до неї Ісус: „Іди, поклич чоловіка свого та й вертайся сюди“. 17 Жінка відповіла та й сказала: „Чоловіка не маю“. Відказав їй Ісус: „Ти добре сказала: Чоловіка не маю. 18 Бо п'ятьох чоловіків ти мала, а той, кого маеш тепер, — не муж він тобі. Це ти правду сказала“. 19 Каже жінка до Нього: „Бачу, Пане, що Пророк Ти. 20 Отці наші вклоня́лися Богу на цій ось горі, а ви твёрдите, що в Єрусалимі те місце, де потрібно вклонятись“. 21 Ісус промовляє до неї: „Повір, жінко, Мені, що надходить година, коли ні на горі цій, ані в Єрусалимі вклоня́тись Отцеві не будете ви. 22 Ви вклоняєтесь тому, чого ви не знаєте, ми вклоняємось тому, що знаємо, бо спасіння — від юдеїв. 23 Але наступає година, і тепер вона є, коли богомі́льці правдиві вклонятися будуть Отцеві в душі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомі́льців. 24 Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в душі та в правді вклоня́тись“. 25 Відказує жінка Йому: „Я знаю, що прийде Месія, що зветься Христос, — як Він прийде, то все розповість нам“. 26 Промовляє до неї Ісус: „Це Я, що розмовляю з тобою“. 27 І тоді надійшли Його учні, і дивувались, що з жінкою Він розмовляв. Проте жоден із них не спитав: „Чого хочеш?“ або: „Про що з нею говориш?“ 28 Покинула жінка тоді водоноса свого, і побігла до міста, та й людям говорить: 29 „Ходіть но, побачте Того Чоловіка, що сказав мені все, що́ я вчинила. Чи Він не Христос?“ 30 І вони повиходили з міста, і до Нього прийшли. 31 Тим часом же учні просили Його та й казали: „Учителю, їж!“ 32 А Він їм відказав: „Я маю поживу на їдження, якої не знаєте ви“. 33 Питали тоді один одного учні: „Хіба хто приніс Йому їсти?“ 34 Ісус каже до них: „Пожива Моя — чинити волю Того, Хто послав Мене, і справу Його довершити. 35 Чи не кажете ви: „Ще чотири от місяці, — і настануть жнивва́?“ А Я вам кажú: Підійміть свої очі, та гляньте на ниви, — як для жнив уже пополовіли вони! 36 А хто жне, той запла́ту бере, та збирає врожай в життя вічне, щоб хто сіє й хто жне — разом раділи. (aіōnios g166) 37 Бо про це поговірка правдива: „Хто інший сіє, а хто інший жне“. 38 Я вас жати послав, де ви не працюва́ли: працюва́ли інші, ви ж до їхньої праці ввійшли“. 39 З того ж міста багато-хто із самаря́н в Нього ввірували через слово жінки, що свідчила: „Він сказав мені все, що я вчинила була́!“ 40 А коли самаря́ни до Нього прийшли, то благали Його, щоб у них позостався. І Він перебув там два дні. 41 Значно ж більш вони ввірували через слово Його. 42 А до жінки казали вони: „Не за слово твоє ми вже віруємо, — самі бо ми чули й пізна́ли, що справді Спасі́тель Він світу!“ 43 Як минуло ж два дні, Він ізвідти пішов в Галілею. 44 Сам бо свідчив Ісус, що не має пошани пророк у вітчизні своїй. 45 А коли Він прийшов в Галілею, Його прийняли́ галілея́ни, побачивши все, що вчинив Він в Єрусалимі на святі, бо ходили на свято й вони. 46 Тоді зно́ву прийшов Ісус у Кану́ Галілейську, де перемінив був Він воду на вино. І був там один царедво́рець, що син його хво́рів у Каперна́умі. 47 Він, почувши, що Ісус із Юдеї прибув в Галілею, до Нього прийшов і благов Його, щоб пішов і сына йому вздоровив, бо мав той умерти. 48 Ісус же промовив до нього: „Як знамен тих та чуд не побачите, — не віруете!“ 49 Царедво́рець говорить до Нього: „Піди, Господи, поки не вмерла дитина моя!“ 50 Промовляє до нього Ісус: „Іди, — син твій живе!“ І повірив той слову, що до нього промовив Ісус, — і пішов.

51 А коли ще в дорозі він був, то рабі його перестріли його й сповістили, говорячи: „Син твій живе“. 52 А він їх запитав про годину, о котрій стало легше йому. Вони ж відказали до нього: „Учора о сьомій годині гарячка покинула його“. 53 Зрозумів тоді батько, що була то година, о котрій до нього промовив Ісус: „Син твій живе“. І ввірував сам і ввесь його дім. 54 Це знов друге знамено Ісус учинив, як вернувся до Галілеї з Юдеї.

5 Після того юдейське Свято було, і до Єрусалиму Ісус відійшов. 2 А в Єрусалимі, біля брами Овечої, є купальня, Віфесда поєврейському зветься, що мала п'ять ганків. 3 У них лежало багато слабих, сліпих, кривих, сухих, що чекали, щоб воду порушено. 4 Бо ангол Господній часами спускався до купальні, і порушував воду, і хто перший улазив, як воду порушено, той здоровим ставав, хоч би яку мав хворобу. 5 А був там один чоловік, що тридцять і вісім років був недужим. 6 Як Ісус його вгледів, що лежить, та, відаючи, що багато він часу слабує, говорить до нього: „Хочеш бути здоровим?“ 7 Відповів йому хворий: „Пане, я не маю людини, щоб вона, як порушено воду, до купальні всадила мене. А коли я приходжу, то передо мною вже інший улазить“. 8 Говорить до нього Ісус: „Уставай, візьми ложе своє — та й ходи!“ 9 І зараз одужав оцей чоловік, і взяв ложе своє — та й ходив. Того ж дня субота була, 10 тому то сказали юдеї вздорівленому: „Є субота, і не годиться тобі брати ложа свого“. 11 А він відповів їм: „Хто мене вздорівив, Той до мене сказав: Візьми ложе своє — та й ходи“. 12 А вони запитали його: „Хто Той Чоловік, що до тебе сказав: Візьми ложе своє — та й ходи?“ 13 Та не знав уздорівлений, Хто то Він, бо Ісус ухилився від наробу, що був на тім місці. 14 Після того Ісус стрів у храмі його, та й промовив до нього: „Ось відужав ти. Не гріши ж уже більше, щоб не сталось тобі чого гіршого!“ 15 Чоловік же пішов і юдеям звістив, що Той, Хто вздорівив його, то Ісус. 16 І тому зачали юдеї переслідувати

Ісуса, що таке Він чинив у суботу. 17 А Ісус відповів їм: „Отець Мій працює аж досі, — працюю і Я“. 18 І тому то юдеї ще більш намагалися вбити його, що не тільки суботу порушував Він, але й Бога Отцем Своїм звав, тим роблячись Богові рівним. 19 Відповів же Ісус і сказав їм: „Поправді, поправді кажу вам: Син нічого робити не може Сам від Себе, тільки те, що Він бачить, що робить Отець; бо що робить Він, те так само й Син робить. 20 Бо Отець любить Сина, і показує все, що Сам робить, Йому. І покаже Йому діла більші від цих, щоб ви дивувались. 21 Бо як мертвих Отець воскрешає й оживлює, так і Син, кого хоче, оживлює. 22 Бо Отець і не судить нікого, а ввесь суд віддав Синові, 23 щоб усі шанували і Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, — не шанує Отця, що послав його. 24 Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, — життя вічне той має, і на суд не приходить, але перейшов він від смерти в життя. (aiōnios g166) 25 Поправді, поправді кажу вам: Наступає година, і тепер уже є, коли голос Божого Сина почують померлі, а ті, що почують, оживуть. 26 Бо як має Отець життя Сам у Собі, так і Синові дав життя мати в Самому Собі. 27 І Він дав Йому силу чинити і суд, бо Він — Людський Син. 28 Не дивуйтеся цьому, бо надходить година, коли всі, хто в гробах, — його голос почують, 29 і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду. 30 Я нічого не можу робити Сам від Себе. Як Я чую, суджу, і Мій суд справедливий, — не шукаю бо волі Своєї, але волі Отця, що послав Мене. 31 Коли свідчу про Себе Я Сам, то свідцтво Мое неправдиве. 32 Є Інший, Хто свідчить про Мене, і Я знаю, що правдиве свідцтво, яким свідчить про Мене. 33 Ви послали були до Івана, і він свідчив про правду. 34 Та Я не від людини свідцтва приймаю, але це говорю, щоб були ви спасені. 35 Він світильником був, що горів і світив, та ви тільки хвилю хотіли потішитись світлом його. 36 Але

Я маю свідчення більше за Іванове, бо ті справи, що Отець Мені дав, щоб Я виконав їх, ті справи, що Я їх чиню, самі свідчать про Мене, що Отець Мене послав! 37 Та й Отець, що послав Мене, Сам засвідчив про Мене; але ви ані голосу Його не чули ніколи, ані виду Його не бачили. 38 Навіть слова Його ви не маєте, щоб у вас перебувало, бо не вірите в Того, Кого Він послав. 39 Дослідіть но Писання, бо ви думаете, що в них маєте вічне життя, — вони ж свідчать про Мене! (aiōnios g166) 40 Та до Мене прийти ви не хочете, щоб мати життя. 41 Від людей не приймаю Я слави, 42 але вас Я пізнав, що любови до Бога в собі ви не маєте. 43 Я прийшов у Ймення Свого Отця, та Мене не приймаєте ви. Коли ж прийде інший у ймення своє, того приймете ви. 44 Як ви можете вірувати, коли славу один від одного приймаєте, а слави тієї, що від Бога Єдиного, не прагнете ви? 45 Не думайте, що Я перед Отцем буду вас винуватити, — є, хто вас винуватити буде, — Мойсей, що на нього надітеться ви! 46 Коли б ви Мойсеєві вірили, то й Мені б ви повірили, бо про Мене писав він. 47 Якщо писанням його ви не вірите, то як віри поймете словам Моїм?“

6 Після того Ісус перейшов на той бік Галілейського чи Тіверіядського моря. 2 А за Ним ішла безліч народу, бо бачили чуда Його, що чинив над недужими. 3 Ісус же на гору зійшов, і сидів там зо Своїми учнями. 4 Наближалася ж Пасха, свято юдейське. 5 А Ісус, звівши очі Свої та побачивши, яка безліч народу до Нього йде, говорить Пилипові: „Ді ми купимо хліба, щоб вони поживілись?“ 6 Він же це говорив, його випробовуючи, бо знав Сам, що Він має робити. 7 Пилип Йому відповідь дав: „І за двісті динаріїв їм хліба не стане, щоб кожен із них бодай трішки дістав“. 8 Говорить до Нього Андрій, один з учнів Його, брат Сімона Петра: 9 „Є тут хлопчина один, що має п'ять ячних хлібів та дві риби, але що то на безліч таку!“ 10 А Ісус відказав: „Скажіть людям сідати!“ А була на тім місці велика трава. І засіло чоловіка

числом із п'ять тисяч. 11 А Ісус узяв хлібі, і, подяку вчинивши, роздав тим, хто сидів. Так само і з риб, скільки хотіли вони. 12 І, як наїлись вони, Він говорить до учнів Своїх: „Позбирайте куски позостали, щоб ніщо не загинуло“. 13 І збрали вони. І дванадцять повних кошів наклали кусків, що лишилися їдцям із п'яти ячних хлібів. 14 А люди, що бачили чудо, яке Ісус учинив, гомоніли: „Це Той справді Пророк, що повинен прийти на світ!“ 15 Спостерігши ж Ісус, що вони мають зámір прийти та забрати Його, щоб настановити царем, знов на гору пішов Сам один. 16 А як вечір настав, то зійшли Його учні над море. 17 І, ввійшовши до човна, на другий бік моря вони попливли, до Капернауму. І темрява вже наступила була, а Ісус ще до них не приходив. 18 Від великого ж вітру, що віяв, хвилювалося море. 19 Як вони ж пропливли стадій із двадцять п'ять або з тридцять, то Ісуса побачили, що йде Він по морю, і до човна зближається, — і їх страх обгорнув. 20 Він же каже до них: „Це Я, — не лякайтесь!“ 21 І хотіли вони взяти до човна Його; та човен зараз пристав до землі, до якої пливлі. 22 А наступного дня той народ, що на тім боці моря стояв, побачив, що там іншого човна, крім одного того, що до нього ввійшли були учні Його, не було, і що до човна не входив Ісус із Своїми учнями, але відпливли самі учні. 23 А тим часом із Тіверіяди припливли човні інші близько до місця того, де вони їли хліб, як Господь учинив був подяку. 24 Отож, як побачили люди, що Ісуса та учнів Його там нема, то в човні посідали самі й прибули до Капернауму, — і шукали Ісуса. 25 І, на тім боці моря знайшовши Його, сказали Йому: „Коли Ти прибув сюди, Учителю?“ 26 Відповів їм Ісус і сказав: „Поправді, поправці кажю вам: Мене не тому ви шукаєте, що бачили чуда, а що їли з хлібів і наситились. 27 Пильнуйте не про поживу, що гине, але про поживу, що зостається на вічне життя, яку дасть вам Син Людський, бо запечатав Його Бог Отець“. (aiōnios g166) 28 Сказали ж

до Нього вони: „Що ми маємо почати, щоб робіти діла Божі?“ 29 Ісус відповів і сказав їм: „Оце діло Боже, — щоб у Того ви вірували, Кого Він послав“. 30 А вони відказали Йому: „Яке ж знамено Ти чиниш, щоб побачили ми й поняли Тобі віри? Що Ти робиш?“ 31 Наші отці їли мánну в пустині, як написано: „Хліб із неба їм дав на поживу“. 32 А Ісус їм сказав: „Поправді, поправді кажú вам: Не Мойсей хліб із неба вам дав, — Мій Отець дає вам хліб правдивий із неба. 33 Бо хліб Божий є Той, Хто сходить із неба й дає життя світові“. 34 А вони відказали до Нього: „Давай, Господи, хліба такого нам завжди!“ 35 Ісус же сказав їм: „Я — хліб життя. Хто до Мене прихóдить, — не голодуватиме він, а хто вірує в Мене, — нікóли не пра́гнутиме. 36 Але Я вам сказав, що Мене хоч ви й бачили, та не віруєте. 37 Усе прійде до Мене, що Отець дає Мені, а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть. 38 Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене. 39 Оце ж воля Того, Хто послав Мене, — щоб з усього, що дав Мені Він, Я нічого не стратив, але воскресів те останнього дня. 40 Оце ж воля Мого Отця, — щоб усякий, хто Сина бачить та вірує в Нього, мав вічне життя, — і того воскресу́ Я останнього дня“. (aĩonios g166) 41 Тоді стали юдеї рѣмствувати на Нього, що сказав: „Я той хліб, що з неба зійшов“. 42 І казали вони: „Хіба Він не Ісус, син Йóсипів, що ми знаємо батька та матір Його? Як же Він каже: Я з неба зійшов?“ 43 А Ісус відповів і промовив до них: „Не рѣмствуйте ви між собою! 44 Ніхто бо не може до Мене прийти, як Отець, що послав Мене, не притягне його, — і того воскресу́ Я останнього дня. 45 У Пророків написано: „І всі бóдуть від Бога навчѣні.“ Кожен, хто від Бога почув і навчився, приходить до Мене. 46 Це не значить, щоб хтось Отця бачив, — тїльки Той Отця бачив, Хто походить від Бога. 47 Поправді, поправді кажú Вам: Хто вірує в Мене, — життя вічне той має. (aĩonios g166) 48 Я — хліб життя! 49 Отці ваші в пустині їли манну, — і померли. 50 То є хліб, Який

сходить із неба, — щоб не вмер, хто Його споживає. 51 Я — хліб живий, що з неба зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, той повік буде жити. А хліб, що дам Я, то є тіло Мое, яке Я за життя світу дам“. (aĩon g165) 52 Тоді між собою змагалися стали юдеї, говорячи: „Як же Він може дати нам тіла спожити?“ 53 І сказав їм Ісус: „Поправді, поправді кажу вам: Якщо ви споживати не будете тіла Сина Людського й пити не будете крові Його, то в собі ви не будете мати життя. 54 Хто тіло Мое споживає та кров Мою п'є, той має вічне життя, — і того воскресу́ Я останнього дня. (aĩonios g166) 55 Бо тіло Мое — то правдиво пожива, Моя ж кров — то правдиво пиття. 56 Хто тіло Мое споживає та кров Мою п'є, той в Мені перебуває, а Я в ньому. 57 Як Живий Отець послав Мене, і живу Я Отцем, так і той, хто Мене споживає, і він житиме Мною. 58 То є хліб, що з неба зійшов. Не як ваші отці їли мánну й померли, — хто цей хліб споживає, той жити буде повік!“ (aĩon g165) 59 Оце Він говорив, коли в Капернаумі навчав у синагозі. 60 А багато-хто з учнів Його, як почули оце, гомонїли: „Жорстока це мова! Хтó слухати може її?“ 61 А Ісус, Сам у Собі знавши це, що учні Його на те рѣмстують, промовив до них: „Чи оце вас спокóшує? 62 А що ж, як побачите Людського Сина, що сходить туди, де перше Він був? 63 То Дух, що оживлює, тіло ж не помагає нічого. Слова́, що їх Я говорив вам, то дух і життя. 64 Але є дехто з вас, хто не вірує“. Бо Ісус знав спочáтку, хто ті, хто не вірує, і хто видасть Його. 65 І сказав Він: „Я тому й говорив вам, що до Мене прибути не може ніхто, як не буде йому від Отця да́не те“. 66 Із того чáсу відпали багато-хто з учнів Його, і не ходили вже з Ним. 67 І сказав Ісус Дванадцятьбóм: „Чи не хочете й ви відїйти?“ 68 Відповів Йому Сїмон Петро: „До кóго ми підемо, Господи? Ти маєш слова́ життя вічного. (aĩonios g166) 69 Ми ж увірували та пізнали, що Ти — Христос, Син Бога Живого!“ 70 Відповів їм Ісус: „Чи не Дванадцятьбóх Я вас вибрав? Та один із вас диáвол“. 71 Це сказав

Він про Юду, сина Симонового, Іскаріота. Бо цей мав Його видати, хоч він був один із Дванадцятьох.

7 Після цього Ісус ходив по Галілеї, не хотів бо ходити по Юдеї, бо юдеї шукали нагоди, щоб убити Його. **2** А надходило свято юдейське — Кучки. **3** І сказали до Нього брати Його: „Піди звідси, і йди до Юдеї, щоб і учні Твої побачили вчинки Твої, що Ти робиш. **4** Тайкомá бо не робить нічого ніхто, але сам прагне бути відомий. Коли Ти таке чиниш, то з'яві Себе світові“. **5** Бо не вірували в Нього навіть брати Його! **6** А Ісус промовляє до них: „Не настав ще Мій час, але завжди готовий час ваш. **7** Вас ненавидіти світ не може, а Мене він ненавидить, бо Я свідчу про нього, що діла його злі. **8** Ідіть на це свято, Я ж іще не піду на це свято, бо не вповнився ще Мій час“. **9** Це сказавши до них, Віноставсь у Галілеї. **10** Коли ж вийшли на свято брати Його, тоді й Сам Він пішов, — не відкрито, але ніби пóтай. **11** А юдеї за свята шукали Його та питали: „Де Він?“ **12** І поголósка велика про Нього в народі була. Одні говорили: „Він добрий“, а інші казали: „Ні, — Він зводить з дороги народ“. **13** Та відкрито про Нього ніхто не казав, — бо боялись юдеїв. **14** У половині вже свята Ісус у храм увійшов і навчав. **15** І дивувались юдеї й казали: „Як Він знає Писання, не вчившись?“ **16** Відповів їм Ісус і сказав: „Наука Моя — не Моя, а Того, Хто послав Мене. **17** Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку, чи від Бога вона, чи від Себе Самого кажú Я. **18** Хто говорить від себе самого, той власної слави шукає, а Хто слави шукає Того, Хто послав Його, Той правдивий, — і в Ньому неправедности нема. **19** Чи ж Закóна вам дав не Мойсей? Та ніхто з вас Закóна того не виконує. Нáщо хочете вбити Мене?“ **20** Народ відповів: „Чи Ти дéмона маєш? Хто Тебе хоче вбити?“ **21** Ісус відповів і сказав їм: „Одне дло зробив Я, — і всі ви дивуетесь. **22** Через це Мойсей дав обрízання вам, — не тому, що воно від Мойсея, але від отців, — та

ви й у суботу обрízуете чоловіка. **23** Коли ж чоловік у суботу приймає обрízання, щоб Закóну Мойсеевого не порушити, чого ж рéмствуєте ви на Мене, що Я всю людину в суботу вздорóвив? **24** Не судить за обличчям, але суд справедливий чинить!“ **25** Дехто ж з ерусали́млян казали: „Хібá це не Той, що Його шукають убити? **26** Бо говорить відкрито ось Він, — і нічого не кажуть Йому. Чи то справді дізналися старші, що Він дійсно Христос? **27** Та ми знаєм Цього, звідки Він. Про Христа ж, коли прійде, ніхто знати не бúде, звідки Він“. **28** І скликнув у храмі Ісус, навчаючи й кажучи: „І Мене знаєте ви, і знаєте, звідки Я. А Я не прийшов Сам від Себе; правдивий же Той, Хто послав Мене, що Його ви не знаєте. **29** Я знаю Його, — Я бо від Нього, і послав Мене Він!“ **30** Тож шукали вони, щоб схопити Його, та ніхто не наклав рук на Нього, — бо то це не настала година Його. **31** А багато з народу в Нього ввірували та казали: „Коли прійде Христос, чи ж Він чúда чинитиме більші, як чинить Оцей?“ **32** Фарисеї прочули такі поголósки про Нього в народі. Тоді первосвященики та фарисеї послали свою службу, щоб схопити Його. **33** Ісус же сказав: „Ще недовго побúду Я з вами, та й до Того піду, Хто послав Мене. **34** Ви бúдете шукати Мене, — і не знайдете; а туди, де Я є, ви прибути не можете“. **35** Тоді говорили юдеї між собою: „Куди це Він хоче йти, що не знайдемо Його? Чи не хоче йти до виселéнців між греки, та й греків навчати? **36** Що за слово, яке Він сказав: „Ви бúдете шукати Мене, — і не знайдете; а туди, де Я є, ви прибути не можете?“ **37** А останнього великого дня свята Ісус стояв і кликав, говорячи: „Коли прагне хто з вас — нехай прійде до Мене та й п'є! **38** Хто вірує в Мене, як каже Писання, то ріки живої води потечуть із утрóби його“. **39** Це ж сказав Він про Духа, що мали прийняти Його, хто ввірував у Нього. Не булó бо ще Духа на них, — не був бо Ісус ще прослáвлений. **40** А багато з народу, почувши слова ті, казали: „Він справді пророк!“ **41** Інші казали: „Він

Христос“. А ще інші казали: „Хіба прийде Христос із Галілеї? 42 Чи ж не каже Писання, що Христос прийде з роду Давидового, і з села Вифлеєму, звідкіля був Давид?“ 43 Так повсталася незгода в народі з-за Нього. 44 А декотрі з них мали замір схопити Його, — та ніхто не поклав рук на Нього. 45 І вернулася служба до первосвящеників та фарисеїв, а ті їх запитали: „Чому не привели ви Його?“ 46 Відказала та служба: „Чоловік ще ніко́ли так не промовляв, як Оцей Чоловік“. 47 А їм відповіли фарисеї: „Чи й вас із дороги не звéдено? 48 Хіба хто з старших або з фарисеїв увірував у Нього? 49 Та прокля́тий народ, що не знає Зако́ну!“ 50 Говорить до них Никоді́м, що приходив до Нього вночі, і що був один із них: 51 „Хіба судить Закон наш люди́ну, як перше її не висло́хає, і не дізнається, що́ вона робить?“ 52 Йому відповіли та сказали вони: „Чи й ти не з Галілеї? Досліди та побач, що не прийде Пророк із Галілеї“. 53 І до дому свого пішов кожен.

8 Ісус же на гору Олі́вну пішов. 2 А над ранком прийшов знов у храм, — і всі люди збігались до Нього. А Він сів і навчав їх. 3 І ось книжники та фарисеї приводять до Нього в перелю́бі схоплену жінку, і посере́дині ставлять її, 4 та й говорять Йому: „Оцю жінку, Учителю, зловлено на гарячому вчинку перелю́бу. 5 Мойсей же в Законі звелів нам таких побивати ка́мінням. А Ти що говори́ш?“ 6 Це ж казали вони, Його споку́шуючи, та щоб мати на Нього оскáрження. А Ісус, нахилившись до́бу, по землі писав пальцем. 7 А коли ті не переставали питати Його, Він підвівся й промовив до них: „Хто з вас без гріха́, — нехай перший на неї той каменем кине!“ 8 І Він знов нахили́вся до́бу, і писав по землі. 9 А вони, це почувши й сумлінням доко́рені, стали один по одні́му вихо́дити, почавши з найстарших та аж до останніх. І зоставсь Сам Ісус і та жінка, що стояла всере́дині. 10 І підвівся Ісус, і нікого́, крім жінки, не бачивши, промовив до неї: „Де́

ж ти, жінко, що тебе оскаржа́ли? Чи ніхто тебе не засудив?“ 11 А вона відказала: „Ніхто, Господи“. І сказав їй Ісус: „Не засуджую й Я тебе. Іди собі, але більш не гріши!“ 12 І зно́ву Ісус промовляв до них, кажучи: „Я Світло для світу. Хто йде вслі́д за Мною, не бу́де ходити у те́мряві той, але матиме світло життя“. 13 Фарисеї ж Йому відказали: „Ти Сам свідчи́ш про Себе, — тим свідо́цтво Твоє неправдиве“. 14 Відповів і сказав їм Ісус: „Хоч і свідчу про Себе Я Сам, — та правдиве свідо́цтво Моє, бо Я знаю, звідкіля Я прийшов і куди Я йду. Ви ж не відаєте, відкіля Я приходжу́, і куди Я йду. 15 Ви за тілом судите, — Я не суджу́ нікого́. 16 А коли Я суджу́, то правдивий Мій суд, бо не Сам Я, а Я та Отець, що послав Він Мене! 17 Та й у вашім Законі написано, що свідчення двох чоловіків правдиве. 18 Я Сам свідчу про Себе Самого, і свідчить про Мене Отець, що послав Він Мене“. 19 І сказали до Нього вони: „Де Отець Твій?“ Ісус відповів: „Не знаєте ви ні Мене, ні Мого Отця. Якби знали Мене, то й Отця Мого знали б“. 20 Ці слова́ Він казав при скарбни́ці, у храмі навчаючи. І ніхто не схопив Його, бо то ще не настала година Його. 21 І сказав Він їм зно́ву: „Я відхо́джу, ви ж шукати Мене бу́дете, і помрете в гріху свої́м. Куди Я йду, туди ви прибути не можете“. 22 А юдеї казали: „Чи не вб'є́ Він Сам Себе, коли каже: Куди Я йду, туди ви прибу́ти не можете?“ 23 І сказав Він до них: „Ви — від до́лу, Я — звисо́ка, і ви зо світу цього́, Я не з цього́ світу. 24 Тому́ Я сказав вам, що помре́те в своїх грі́хах. Бо коли не віруете, що то Я, то помре́те в своїх грі́хах“. 25 А вони запитали Його: „Хто Ти такий?“ І Ісус відказав їм: „Той, Хто спочáтку, як і говорю́ Я до вас. 26 Я маю багато про вас говорити й судити; правдивий же Той, Хто послав Мене, і Я світові те говорю́, що від Нього почув“. 27 Але не зрозуміли вони, що то Він про Отця говорив їм. 28 Тож Ісус їм сказав: „Коли ви підймете Лю́дського Сина, тоді зрозумі́єте, що то Я, і що Сам Я від Себе нічого́ не дію, але те говорю́, як Отець

Мій Мене був навчив. 29 А Той, Хто послав Мене, перебуває зо Мною; Отець не залишив Самого Мене, бо Я завжди чиню, що Йому до вподоби“. 30 Коли Він говорив це, то багато хто в Нього увірували. 31 Тож промовив Ісус до юдеїв, що в Нього ввірували: „Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете, 32 і пізнаєте правду, — а правда вас вільними зробить!“ 33 Вони відказали Йому: „Авраамів ми рід, і нічійми невільниками не були ми ніколи. То як же Ти кажеш: „Ви станете вільні?“ 34 Відповів їм Ісус: „Поправді, поправді кажу вам, що кожен, хто чинить гріх, той раб гріха“. 35 І не зостається раб у домі повік, але Син зостається повік. (aiōn g165) 36 Коли Син отже зробить вас вільними, то справді ви будете вільні. 37 Знаю Я, що ви рід Авраамів, але хочете смерть заповідати Мені, бо наука Моя не вміщається в вас. 38 Я те говорю, що Я бачив в Отця, та й ви робите те, що ви бачили в батька свого“. 39 Сказали вони Йому в відповідь: „Наш отець — Авраам“. Відказав їм Ісус: „Коли б ви Авраамові діти були, то чинили б діла Авраамові. 40 А тепер ось ви хочете вбити Мене, Чоловіка, що вам казав правду, яку чув Я від Бога. Цього Авраам не робив. 41 Ви робите діла батька свого“. Вони ж відказали Йому: „Не родилися ми від перелюбу, — одного ми маєм Отця — то Бога“. 42 А Ісус їм сказав: „Якби Бог був Отець ваш, — ви б любили Мене, бо від Бога Я вийшов і прийшов, — не від Себе ж Самого прийшов Я, а Мене Він послав. 43 Чому мови Моєї ви не розумієте? Бо не можете чути ви слова Мого. 44 Ваш батько — диявол, і пожадливісті батька свого ви виконувати хочете. Він був душегуб споконвіку, і в правді не встояв, бо правди нема в нім. Як говорить неправду, то говорить зо свого, — бо він неправдомовець і батько неправді. 45 А Мені ви не вірите, бо Я правду кажу. 46 Хто з вас може Мені докорити за гріх? Коли ж правду кажу, чом Мені ви не вірите? 47 Хто від Бога, той слухає Божі слова; через те ви не слухаєте, що ви не від Бога“. 48

Відізнались юдеї й сказали Йому: „Чи ж не добре ми кажемо, що Ти самарянин і дємона маєш?“ 49 Ісус відповів: „Не маю Я дємона, та шаную Свого Отця, ви ж Мене зневажаєте. 50 Не шукаю ж Я власної слави, — є Такий, Хто шукає та судить. 51 Поправді, поправді кажу вам: Хто слово Моє берегтїме, не побачить той смерти повік! (aiōn g165) 52 І сказали до Нього юдеї: „Тепер ми дізнались, що дємона маєш: умер Авраам і пророки, а Ти кажеш: Хто науку Мою берегтїме, не скуштує той смерти повік. (aiōn g165) 53 Чи ж Ти більший, аніж отець наш Авраам, що помер? Та повмирили й пророки. Ким Ти робиш Самого Себе?“ 54 Ісус відповів: „Як Я славлю Самого Себе, то ніщо Моя слава. Мене прославляє Отець Мій, про Якого ви кажете, що Він Бог ваш. 55 І ви не пізнали Його, а Я знаю Його. А коли Я скажу, що не знаю Його, — буду неправдомовець, подібний до вас. Та Я знаю Його, — і слово Його зберігаю. 56 Отець ваш Авраам прагнув із радістю, щоб побачити день Мій, — і він бачив, і тішився“. 57 А юдеї ж до Нього сказали: „Ти й п'ятидесяти років не маєш іще, — і Авраама Ти бачив?“ 58 Ісус їм відказав: „Поправді, поправді кажу вам: Перш, ніж був Авраам, — Я є“. 59 І схопили каміння вони, щоб кинути на Нього. Та сховався Ісус, і з храму пішов.

9 А коли Він проходив, побачив чоловіка, що сліпим був з народження. 2 І спитали Його учні Його, говорячи: „Учителю, хто згрішив: чи він сам, чи батьки його, що сліпим він родився?“ 3 Ісус відповів: „Не згрішив ані він, ні батьки його, а щоб діла Божі з'явилися на ньому. 4 Ми мусимо виконувати діла Того, Хто послав Мене, аж поки є день. Надходить он ніч, коли жоден нічого не зможе виконувати. 5 Доки Я в світі, — Я Світло для світу“. 6 Промовивши це, Він сплюнув на землю, і з сліни грязіиво зробив, і очі сліпому помазав грязіивом, 7 і до нього промовив: „Піди, умийся в ставку Сілоам“(визначає це „Посланий“). Тож пішов той і вмився, — і вернувся видібщим. 8 А сусіди та ті, що бачили перше його, як був

він сліпий, говорили: „Чи ж не той це, що сидів та просив?“ 9 Говорили одні, що це він, а інші казали: „Ні, — подібний до нього“. А він відказав: „Це я!“ 10 І питали його: „Як же очі відкрились тобі?“ 11 А той оповідав: „Чоловік, що Його звать Ісусом, грязіво зробив, і очі помазав мені, і до мене сказав: „Піди в Сілоам та й умийся“. Я ж пішов та й умився, — і став бачити“. 12 І сказали до нього: „Де Він?“ Відказує той: „Я не знаю“. 13 Ведуть тоді до фарисеїв того, що був перше незрячий. 14 А була то субота, як грязіво Ісус учинив і відкрив йому очі. 15 І знов запитали його й фарисеї, як видючим він став. А він розповів їм: „Грязіво поклав Він на очі мені, а я вмився, — та й бачу“. 16 Тоді деякі з фарисеїв казали: „Не від Бога Оцей Чоловік, — бо суботи не дёржить“. А інші казали: „Як же чуда такі може грішна людіна чинити?“ І незгода між ними була. 17 Тому знову говорять сліпому: „Що ти кажеш про Нього, коли очі відкрив Він тобі?“ А той відказав: „Він Пророк!“ 18 Юдеї протé йому не повірили, що незрячим він був і прозрів, аж поки не покликано батьків того прозрілого. 19 І запитали їх, кажучи: „Чи ваш оце син, про якого ви кажете, ніби родився сліпим? Як же він тепер бачить?“ 20 А батьки його відповіли та казали: „Ми знаєм, що цей — то наш син, і що він народився сліпим. 21 Але як тепер бачить, — не знаємо, або хто йому очі відкрив, — ми не відаємо. Пспитайте його, — він дорослий, хай сам скаже про себе“. 22 Таке говорили батьки його, бо боялись юдеїв: юдеї бо вже були змóвилися, — як хто за Христа Його визнає, щоб той був відлучений від синагоги. 23 Ось тому говорили батьки його: „Він дорослий, — його пспитайте“. 24 І покликали вдруге того чоловіка, що був сліпим, і сказали йому: „Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що грішний Отой Чоловік“. 25 Але він відповів: „Чи Він грішний — не знаю. Одне тільки знаю, що я був сліпим, а тепер бачу!“ 26 І спитали його: „Що тобі Він зробив? Як відкрив тобі очі?“ 27 Відповів він до них: „Я вже вам говорив, —

та не слухали ви. Щó бажаєте знову почути? Може й ви Його учнями хочете стати?“ 28 А вони його вилаяли та й казали: „То ти Його учень, а ми учні Мойсеєві. 29 Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея, — звідки ж узявся Оцей, ми не відаємо“. 30 Відповів чоловік і сказав їм: „Тó ж воно й дивно, що не знаєте ви, звідки Він, — а Він мені очі відкрив! 31 Та ми знаємо, що грішників Бог не послухає; хто ж богобійний, і виконує волю Його, — того слухає Він. 32 Відвіку не чувано, щоб хто очі відкрив був сліпому з народження. (аїп g165) 33 Коли б не від Бога був Цей, Він нічого не міг би чинити“. 34 Вони відповіли та й казали йому: „Ти весь у гріхах народився, — і чи тобі нас учити?“ І геть його вигнали. 35 Дізнався Ісус, що вони того вигнали геть, і, знайшовши його, запитав: „Чи віруєш ти в Сина Божого?“ 36 Відповів той, говорячи: „Хто ж то, Пане, Такий, щоб я вірував у Нього?“ 37 Промовив до нього Ісус: „І ти бачив Його, і Той, Хто говорить з тобою — то Він!“ 38 А він відказав: „Я вірую, Господи!“ І вклонився йому. 39 І промовив Ісус: „На суд Я прийшов у цей світ, щоб бачили темні, а видючі щоб стали незрячі“. 40 І почули це деякі з тих фарисеїв, що були з Ним, та й казали йому: „Чи ж і ми невидючі?“ 41 Відказав їм Ісус: „Якби ви невидючі були, то не мали б гріха; а тепер ви говорите: „Бачимо“, — то й ваш гріх зостається при вас!

10 Поправді, поправді кажú вам: Хто не входить дверима в кошáру, але перелáзить деінде, — той злóдій і розбійник. 2 А хто входить дверима, — той вівцям пастух. 3 Воротáр відчиняє йому, і його голосу слухають вівці; і свої вівці він кличе по ймéнню, і випровáджує їх. 4 А як вижене всі свої вівці, він іде перед ними, і вівці слéдóм за ним ідуть, бо знають голос його. 5 За чужим же не підуть вони, а будуть утíkати від нього, — бо не знають вони чужого голосу“. 6 Оцю прítчу повів їм Ісус, але не зрозуміли вони, про що їм говорив. 7 І знову промовив Ісус: „Поправді, поправді

кажу вам, що Я — двері вівцям. 8 Усі, скільки їх перше Мене приходило, — то злодії й розбійники, але вівці не слухали їх. 9 Я — двері: коли через Мене хто ввійде, спасеться, і той ввійде та вийде, і пасовисько знайде. 10 Злодії тільки на те закрадається, щоб красти й убивати та нищити. Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали. 11 Я — Пастир Добрий! Пастир добрий кладє життя власне за вівці. 12 А наймит, і той, хто не вівчар, кому вівці не свої, коли бачить, що вовк наближається, то кїдає вівці й тікає, а вовк їх хапає й полошить. 13 А наймит утікає тому, що він наймит, і не дбає про вівці. 14 Я — Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають. 15 Як Отець Мене знає, так і Я Отця знаю, і власне життя Я за вівці кладу. 16 Також маю Я інших овець, які не з цієї кошари, — Я повинен і їх припровадити. І Мій голос почують вони, — і буде отара одна й Один Пастир! 17 Через те Отець любить Мене, що Я власне життя віддаю, щоб ізнову прийняти його. 18 Ніхто в Мене його не берє, але Я Сам від Себе кладу його. Маю владу віддати його, і маю владу прийняти його знову, — Я цю заповідь взяв від Свого Отця“. 19 З-за цих слів між юдеями знову незгода знялася. 20 І багато-хто з них говорили: „Він дємона має, і несамовитий. Чого слухаєте ви Його?“ 21 Інші казали: „Ці слова не того, хто демона має. Хїба дємон може очі слїпим відкривати?“ 22 Було тоді свято Відновлення в Єрусалимі. Стояла зима. 23 А Ісус у храмі ходив, у Соломоновім ганку. 24 Юдеї тоді обступили Його та й казали Йому: „Доки будеш тримати в непевності нас? Якщб Ти Христос, — то відкрито скажи нам!“ 25 Відповів їм Ісус: „Я вам був сказав, — та не вірите ви. Тї діла, що чиню їх у Ймєння Свого Отця, — вони свідчать про Мене. 26 Та не вірите ви, — не з Моїх бо овець ви. 27 Мого голосу слухають вівці Мої, і знаю Я їх, і за Мною слїдком вони йдуть. 28 І Я життя вічне даю їм, і вони не загинуть повік, і ніхто їх не вихопить із Моєї руки. (aіḡn g165, aіḡnios g166) 29 Мій Отець, що дав їх Мені, Він більший за всіх, — і вихопити ніхто їх не може Отцеві з руки. 30 Я й Отець — Ми одне!“ 31 Знов каміння схопили юдеї, щоб укаменувати Його. 32 Відповів їм Ісус: „Від Отця показав Я вам добрих учинків багато, — за котрій же з тих учинків хочете Мене каменувати?“ 33 Юдеї Йому відказали: „Не за добрий учинок хочемо Тебе вкаменувати, а за богозневагу, — бо Ти, будши людиною, за Бога Себе видаєш“. 34 Відповів їм Ісус: „Хїба не написано в вашім Законі: „Я сказав: ви боги“? 35 Коли тих Він богами назвав, що до них слово Боже булб, — а Писання не може порушене бути, 36 то Тому, що Отець освятив і послав Його в світ, закидаєте ви: „Зневажаєш Ти Бога“, через те, що сказав Я: „Я — Син Божий“? 37 Коли Я не чиню діл Свого Отця, то не вірте Мені. 38 А коли Я чиню, то хоч ви Мені віри й не ймєте, повірте ділам, щоб пізнали й повірили ви, що Отець у Мені, а Я — ув Отці!“ 39 Тоді знову шукали вони, щоб схопити Його, але вийшов із рук їхніх Він. 40 І Він знову на той бїк Йордану пішов, на те місце, де Іван найперше христив, та й там перебував. 41 І багато до Нього приходили та говорили, що хоч жадного чуда Іван не вчинив, але все, що про Нього Іван говорив, правдиве булб. 42 І багато-хто ввірували в Нього там.

11 Був же хворий один, Лазар у Віфанїї, із села Марїї й сестри її Марти. 2 А Марія, що брат її Лазар був хворий, була та, що помазала Господа миром, і волбссям своїм Йому нїги обтерла. 3 Тоді сєстри послали до Нього, говорячи: „Ось нездужає, Господи, той, що любиш його!“ 4 Як почув же Ісус, то промовив: „Не на смерть ця недуга, а на Божу славу, — щоб Син Божий прославився нею“. 5 А Ісус любив Марту, і сестру її, і Лазаря. 6 А коли Він почув, що нездужає той, то зостався два дні на тїм місці, де був. 7 Після ж того говорить до учнів: „Ходїмо знову в Юдею“. 8 Йому учні сказали: „Учителю, таж допіру юдеї хотїли камінням побити Тебе, а Ти знов туди підєш?“ 9 Ісус відповів: „Хїба дня не дванадцять годин? Як хто ходить за

дня, не спіткнётся, — цьогосвітне бо світло говорила до Нього: „Коли б, Господи, був
він бачить. 10 А хто ходить нічної пори, той Ти отут, то не вмер би мій брат!“ 33 А Ісус,
спіткнётся, — бо немає в нім світла“. 11 як побачив, що плаче вона, і плачуть юдеї,
Оце Він сказав, а по тому говорить до них: що з нею прийшли, то в душі розжалобився
„Друг наш Лазар заснув, — та підү розбудити та й зворүшився Сам, 34 і сказав: „Де його
Його“. 12 А учні сказали Йому: „Як заснув, ви поклали?“ Говорять Йому: „Иди, Господи,
то він, Господи, відүжає“. 13 Та про смерть та подивися!“ 35 І заплакав Ісус. 36 А юдеї
його мовив Ісус, вони ж дүмали, що про казали: „Дивися, як любив Він його!“ 37 А з
сонний спочїнок Він каже. 14 Тодї просто них дехто казали: „Чи не мїг же зробити
сказав їм Ісус: „Умер Лазар. 15 І Я тїшуь Отой, Хто очї слїпому відкрив, щоб і цей не
за вас, що там Я не був, щоб повірили ви. помер?“ 38 Ісус же розжалобивсь знову в
Та ходїмо до нього“. 16 Сказав же Хома, Собї, і до гробу прийшов. Була ж то печера, і
називаний Близнїк, до співучнїв: „Ходїмо й камїнь на нїй налягав. 39 Промовляє Ісус:
ми, щоб із Ним повмирати“. 17 Як прибув „Відвалїть цього каменя!“ Сестра вмерлого
же Ісус, то знайшов, що чотири вже днї той Марта говорить до Нього: „Уже, Господи,
у гробї. 18 А Віфанїя поблизу Єрусалиму чути, — бо чотири вже днї він у гробї“. 40
була, яких стадїй з п'ятнадцять. 19 І багато Ісус каже до неї: „Чи тобі не казав Я, що як
з юдеїв до Марти й Марїї прийшли, щоб за бідеш ти вірувати, — славу Божу побачиш?“
брата розвājити їх. 20 Тодї Марта, почувши, 41 І знялі тодї каменя. А Ісус ізвів очї до
що надходить Ісус, побїгла зустрїти Його, неба й промовив: „Отче, дяку приношу Тобї,
Марїя ж удома сидїла. 21 І Марта сказала що Мене Ти почув. 42 Та Я знаю, що Ти
Ісусовї: „Коли б, Господи, був Ти отут, — то завжди почувеш Мене, але ради народу, що
не вмер би мїй брат. 22 Та й тепер, — знаю довкола стоїть, Я сказав, щоб увїрували,
я, — що чого тїльки в Бога попросиш, то що послав Ти Мене“. 43 І, промовивши це,
дасть Тобї Бог!“ 23 Промовляє до неї Ісус: Він скричав гучнїм голосом: „Лазарю, —
„Воскресне твій брат!“ 24 Відказує Марта виїди сюди!“ 44 І виїшов померлий, по
Йому: „Знаю, що в воскресїння останнього руках і ногāх обв'язаний пāsами, а обличчя
дня він воскресне“. 25 Промовив до неї у нього було перев'язане хусткою. Ісус каже
Ісус: „Я воскресїння й життя. Хто вірує в до них: „Розв'яжїть його та й пустїть, щоб
мене, — хоч і вмере, буде жити. 26 І кожен, ходив“. 45 І багато з юдеїв, що посходилися
хто живе та хто вірує в Мене, — повїки не до Марїї, та бачили те, що Він учинив, у
вмере. Чи ти віруєш в це?“ (аїѳн g165) 27 Вона Нього ввірували. 46 А деякі з них пішли до
каже Йому: „Так, Господи! Я вірую, що Ти фарисеїв, і їм розповіли, щѳ Ісус учинив. 47
Христос, Син Божий, що має прийти на раду й казали: „Щѳ маємо робити, бо Цей
цей свїт“. 28 І промовивши це, відїйшла, та Чоловїк пребагато чуд чинить? 48 Якщо так
й покликала нишком Марїю, сестру свою, позоставимо Його, то всі в Нього ввірують, — і
кажучи: „Учитель тут, і Він кличе тебе!“ 29 А прийдуть римляни, та й вїзьмуть нам і край,
та, як зачула, кваплїво встала й до Нього і народ!“ 49 А один із них, Кайяфа, що був
пішла. 30 А Ісус не ввійшов був ще до села, первосвященником року тогѳ, промовив до
а знахѳдивсь на мїсцї, де Марта зустрїла них: „Ви нїчого не знаєте, 50 і не помїркуєте,
Його. 31 Юдеї тодї, що були з нею в домї й її що краще для вас, щоб один чоловїк прийняв
розважали, як побачили, що Марїя кваплїво смерть за людей, анїж щоб увесь народ
встала й побїгла, подаїся за нею, гадаючи, мав загинути!“ 51 А того не сказав сам
що до гробу пішла вона, — плакати там. від себе, але, первосвященником будши в
32 Як Марїя ж прийшла туди, де був Ісус, і тїм роцї, пророкував, що Ісус за народ мав

умерти, 52 і не лише за наро́д, але й щоб сполучити в одне розпоро́шених Божих дітей. 53 Отож, від того дня вони змо́вилися, щоб убити Його. 54 І тому́ не ходив більш Ісус між юдеями явно, але зві́дти вдавсь до околиць побли́жче пустині, до міста, що зветься Єфре́м, — і тут залишався з Своїми учнями. 55 Наближалася ж Пасха юдейська, і багато-хто з кра́ю вдались перед Пасхою в Єрусалим, щоб очисти́ти себе. 56 І шукали Ісуса вони, а в храмі стоявши, гомоніли один до одно́го: „А як вам здається? Хіба Він не прийде на свято?“ 57 А первосвященики та фарисеї на́каза дали: як дізнається хто, де Він перебува́тиме, нехай донесе, — щоб схо́пити Його.

12 Ісус же за шість день до Пасхи прибув до Віфа́нії, де жив Лазар, що його воскресив Ісус із мертвих. 2 І для Нього вечеру́ там спра́вили, а Марта прислуго́вувала. Був же й Лазар одним із тих, що до столу з Ним сіли. 3 А Марія взяла літру мира, — з найдоро́жчого на́рду пахучого, і намасти́ла Ісусові но́ги, і волоссям своїм Йому но́ги обтерла. І пахощі мира наповнили дім! 4 І говорить один з Його учнів, Юда Іскаріо́тський, що мав Його видати: 5 „Чому мира оцього за триста дина́рів не про́дано, та й не роздано вбогим?“ 6 А це він сказав не тому́, що про вбогих жури́вся, а тому́, що був зло́дій: він мав скриньку на гроші, — і крав те, що вкида́ли. 7 І промовив Ісус: „Позостав її ти, — це вона на день по́хорону заховала Мені. 8 Бо вбогих ви маєте за́вжди з собою, а Мене не пості́йно ви маєте!“ 9 А на́товп великий юдеї́в дові́дався, що Він там, та й поприхо́дили не з-за Ісуса Само́го, але щоб побачити й Лазаря, що його воскресив Він із мертвих. 10 А первосвященики змо́вилися, щоб і Лазареві смерть заподі́яти, 11 бо багато з юдеї́в з-за нього відхо́дили, та в Ісуса ввірували. 12 А друго́го дня, коли безліч наро́ду, що зібрався на свято, прочула, що до Єрусалиму надходить Ісус, 13 то взяли вони па́льмове ві́ття, і вийшли назустрі́ч Йому та й кричали: „Оса́нна! Благосло́вений,

хто йде у Госпо́дне Ім'я! Цар Ізраї́лів!“ 14 Ісус же, знайшовши осли, сів на нього, як написано: 15 „Не бійся, до́чко Сіонська! Ото Цар твій іде, сидя́чи на осли молодому!“ 16 А учні Його спочатку́ того не зрозуміли були́, але, як прославивсь Ісус, то згадали тоді́, що про Нього було так написано, і що цеє вчинили Йому́. 17 Тоді́ свідчив наро́д, який був із Ним, що Він викликав Лазаря з грóбу, і воскресив його з мертвих. 18 Через це й зустрів на́товп Його, бо почув, що Він учинив таке чудо. 19 Фарисеї тоді́ між собою казали: „Ви бачите, що нічо́го не вді́єте: ось пішов увесь світ услі́д за Ним!“ 20 А між тими, що в свято прийшли поклонитись, були й деякі ге́ллени. 21 І вони підійшли до Пилипа, що з Віфа́їди Галіле́йської, і просили його та казали: „Ми хочемо, пане, побачити Ісуса“. 22 Іде Пилип та Андрі́єві каже; іде Андрій і Пилип та Ісусові розповідають. 23 Ісус же їм відповідає, говорячи: „Наді́йшла година, щоб Син Лю́дський просла́вивсь. 24 Поправді, поправді кажу́ вам: коли зёрно пшени́чне, як у землю впаде́, не помре, то одне зостається; як умре ж, плід рясний принесе́. 25 Хто кохає душу свою, той погубить її; хто ж нена́видить душу свою на ці́м світі, — збереже її в ві́чне життя. (aiōnios g166) 26 Як хто служить Мені, хай іде той за Мною, і де Я, там буде й слуга Мій. Як хто служить Мені, того пошана́ує Отець. 27 Затриво́жена зараз душа Моя. І що Я пові́м? Заступи Мене, Отче, від цієї години! Та на те Я й прийшов на годину оці́ю... 28 Прослав, Отче, Ім'я Своє!“ Залуна́в тоді́ голос із неба: „І прославив, — і зно́ву прославлю!“ 29 А наро́д, що стояв і почув, говорив: „Загреміло!“ Інші казали: „Це ангол Йому говорив!“ 30 Ісус відповів і сказав: „Не для Мене цей голос луна́в, а для вас. 31 Тепер суд цьому сві́тові. Князь сві́ту цього буде ви́гнаний зві́дси тепер. 32 І, як буду піднесений з землі, то до Себе Я всіх притягну́“. 33 А Він це говорив, щоб зазна́чити, якою то смертю́ Він має померти. 34 А наро́д відповів Йому́: „Ми чули з Зако́ну, що Христо́с перебуває пові́к, то чо́го ж Ти говориш, що Лю́дському

Сину потрібно піднесеному бути? Хто такий Цей Син Людський?" (aiōn g165) 35 І сказав їм Ісус: „Короткий ще час світло з вами. Ходіть, поки маєте світло, щоб вас тёмрява не обгорнула. А хто в тёмряві ходить, не знає, куди він іде. 36 Аж доки ви маєте світло, то віруйте в світло, щоб синами світла ви стали“. Промовивши це, Ісус відійшов, і сховався від них. 37 І хоч Він стільки чуд перед ними вчинив був, та в Нього вони не ввірували, 38 щоб справділось слово пророка Ісаї, який провіщав: „Хто повірив тому, що ми, Господи, чули, а Господне рамено кому об'явилося?" 39 Тому не могли вони вірити, що знову Ісаїя прорік: 40 „Засліпив їхні очі, і скам'янив їхнє серце, щоб очима не бачили, ані серцем щоб не зрозуміли, і не навернулись, щоб Я їх уздоровив!“ 41 Це Ісаїя сказав, коли бачив славу Його, і про Нього звіщав. 42 Протє багато-хто навіть із старших у Нього ввірували, та не признавались через фарисеїв, — щоб не вигнано їх із синагоги. 43 Бо любили вони славу людську більше, аніж славу Божу. 44 А Ісус підняв голос, та й промовляв: „Хто вірує в Мене, не в Мене він вірує, але в Того, Хто послав Мене. 45 А хто бачить Мене, той бачить Того, хто послав Мене. 46 Я, Світло, на світ прийшов, щоб кожен, хто вірує в Мене, у тёмряві не зоставався. 47 Коли б же хто слів Моїх слухав та не вірував, Я того не суджу, бо Я не прийшов світ судити, але щоб спасти світ. 48 Хто цурається Мене, і Моїх слів не приймає, той має для себе суддю: те слово, що Я говорив, — останнього дня воно буде судити його! 49 Бо від Себе Я не говорив, а Отець, що послав Мене, — то Він Мені заповідь дав, що Я маю казати та що говорити. 50 І відаю Я, що Його ота заповідь — то вічне життя. Тож що Я говорю, то так говорю, як Отець Мені розповідав. (aiōnios g166)

13 Перед святом же Пасхи Ісус, знавши, що настала година Йому перейти до Отця з цього світу, полюбивши Своїх, що на світі були, до кінця полюбив їх. 2 Під час же вечєрі, як диявол уже був укинув у серце синові

Сїмона — Юді Іскаріотському, щоб він видав Його, 3 то Ісус, знавши те, що Отець віддав все Йому в руки, і що від Бога прийшов Він, і до Бога відходить, 4 устає від вечєрі, і здійсмає одєжу, бере рушник і підперізується. 5 Потому налив Він води до вмивальниці, та й зачав обмивати ноги учням, і витирати рушником, що ним був підперезаний. 6 І підходить до Сїмона Петра, а той каже Йому: „Ти, Господи, мїтимеш нїги мені?" 7 Ісус відказав і промовив йому: „Що Я роблю, ти не знаєш тепер, але опісля зрозумієш“. 8 Говорить до Нього Петро: „Ти повік мені нїг не обмиєш!“ Ісус відповів йому: „Коли Я не вмю тебе, — ти не матимеш частки зо Мною“. (aiōn g165) 9 До Нього проказує Сїмон Петро: „Господи, — не самі мої нїги, а й руки та гїлову!“ 10 Ісус каже йому: „Хто обмитий, тільки нїги обмити потребує, бо він чистий увесь. І ви чисті, — та не всі“. 11 Бо Він знав Свого зрадника, тому то сказав: „Ви чисті не всі“. 12 Коли ж пообмивав їхні нїги, і одєжу Свою Він надів, засїв знову за стіл і промовив до них: „Чи знаєте ви, що Я зробив вам? 13 Ви Мене називаєте: Учитель і Господь, — і добре ви кажете, бо Я є. 14 А коли обмив ноги вам Я, Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги вмивати. 15 Бо то Я вам приклада дав, щоб і ви те чинили, як Я вам учинив. 16 Поправді, поправді кажу вам: Раб не більший за пана свого, посланець же не більший від того, хто вислав його. 17 Коли знаєте це, то блаженні ви, якщо таке чините! 18 Не про всіх вас кажу. Знаю Я, кого вибрав, але щоб збулося Писання: „Хто хліб споживає зо Мною, підняв той на Мене п'ятю свою!“ 19 Уже тепер вам кажу, перше ніж те настане, щоб як станеться, ви ввірували, що то Я. 20 Поправді, поправді кажу вам: Хто приймає Мого посланця, той приймає Мене; хто ж приймає Мене, той приймає Того, Хто послав Мене!“ 21 Промовивши це, затривожився духом Ісус, і освідчив, говорячи: „Поправді, поправді кажу вам, що один із вас видасть Мене!“ 22 І озиралися учні один на одного, непевними будши, про

кого Він каже. 23 При столі, при Ісусовім лоні, був один з Його учнів, якого любив Ісус. 24 От цього кивну́в Сімон Петро та й шепну́в: „Запитай, — хто б то був, що про нього Він каже?“ 25 І, пригорну́вшись до лона Ісусового, той говорить до Нього: „Хто це, Господи?“ 26 Ісус же відказує: „Це той, кому, умочивши, подав Я куска́“. І, вмочивши куска́, подав синові Сімона, — Юді Іскаріотському! 27 За тим же куском тоді в нього ввійшов сатана́. А Ісус йому каже: „Що ти робиш — роби швидше“. 28 Але жоден із тих, хто був при столі, того не зрозумів, до чо́го сказав Він йому. 29 А тому́, що тримав Юда скриньку на гроші, то деякі думали, ніби каже до нього Ісус: „Купи, що потрібно на свято для нас“, або щоб убогим подав що. 30 А той, узявши кусок хліба, зараз вийшов. Була ж ніч. 31 Тоді, як він вийшов, промовляє Ісус: „Тепер ось просла́вивсь Син Лю́дський, і в Ньому просла́вився Бог. 32 Коли в Ньому прославився Бог, то і Його Бог просла́вить у Собі, і зараз прославить Його! 33 Мої дітоньки, не довго вже бути Мені з вами! Ви шукати Мене будете, але — як сказав Я юдеям: „Куди Я йду, туди ви прибути не можете“, — те й вам говорю Я тепер. 34 Нову́ заповідь Я вам даю: Любіть один о́дного! Як Я вас полюбив, так любіть один о́дного й ви! 35 По то́му пізнають усі, що ви учні Мої, як бу́дете мати любов між собою“. 36 А Симон Петро Йому каже: „Куди, Господи, ідеш Ти?“ Ісус відповів: „Куди Я йду, туди ти́ тепер іти за Мною не можеш, але по́тім ти підеш за Мною“. 37 Говорить до Нього Петро: „Чому, Господи, іти за Тобою тепер я не мо́жу? За Те́бе я душу свою́ покладу́!“ 38 Ісус відповідає: За Ме́не покладеш ти душу свою́? Поправді, поправді кажу́ Я тобі: Півень не заспіває, як ти тричі зречешся Менé.

14 Нехай́ серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! 2 Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати́ місце для вас? 3 А коли́ відійду́ й приготую́ вам місце, Я знову́ прийду́ й заберу́ вас до Себе,

щоб де Я — були й ви. 4 А куди Я йду — дорогу ви знаєте“. 5 Говорить до Нього Хомá: „Ми не знаємо, Господи, куди йдеш; як же можемо знати дорогу?“ 6 Промовляє до нього Ісус: „Я — дорога, і правда, і життя. До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене. 7 Коли б то були ви пізна́ли Мене, ви пізнали були б і Мого Отця. Відтепе́р Його знаєте ви, і Його бачили“. 8 Говорить до Нього Пилип: „Господи, покажи нам Отця, — і вистачить нам!“ 9 Промовляє до нього Ісус: „Стільки ча́су Я з вами, ти ж не знаєш, Пилипе, Мене? Хто бачив Мене, той бачив Отця, то як же ти кажеш: „Покажи нам Отця?“ 10 Чи не віруєш ти, що Я — в Отці, а Отець — у Мені? Слова́, що Я вам говорю́, говорю не від Се́бе, а Отець, що в Мені перебуває, Той чинить діла ті. 11 Повірте Мені, що Я — в Отці, а Отець — у Мені! Коли ж ні, то повірте за вчинки самі. 12 Поправді, поправді кажу́ вам: Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню́ Я, і ще більші від них він учинить, бо Я йду до Отця. 13 І коли що просити ви бу́дете в Імєння Моє, те вчиню́, щоб у Сині прославивсь Отець. 14 Коли бу́дете в Мене просити чо́го в Моє Імєння, то вчиню́. 15 Якщо Ви Мене любите, — Мої заповіді зберігайте! 16 І вблагаю́ Отця Я, — і Втішителя́ іншого дасть вам, щоб із вами повік перебува́в, — (аїѠn g165) 17 Духа правди, що Його світ прийняти не може, бо не бачить Його та не знає Його. Його знаєте ви, бо при вас перебува́є, і в вас буде Він. 18 Я не кину вас сіротами, — Я прибу́ду до вас! 19 Ще недовго, і вже світ Мене не побачить, але ви́ Мене бачити бу́дете, бо живу́ Я — і ви жити бу́дете! 20 Того дня пізна́єте ви, що в Своім Я Отці, а ви в Мені, і Я в вас. 21 Хто заповіді Мої має та їх зберігає, той любить Мене. А хто любить Мене, то полюбить його́ Мій Отець, і Я полюблю́ Його, і об'явлю́сь йому Сам“. 22 Запитує́ Юда, не Іскаріотський, Його: „Що то, Господи, що Ти нам об'явитися маєш, а не світові?“ 23 Ісус відповів і до нього сказав: „Як хто любить Мене, той слово Моє берегти́ме, і Отець Мій полюбить його́, і Ми прийдемо до нього, і оселю́ закладемо в

нього. **24** Хто не любить Мене, той не береже Моїх слів. А слово, що чуєте ви, не Моє, а Отця, що послав Мене. **25** Говорив це Я вам, будши з вами. **26** Утішитель же, Дух Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Моє, Той навчить вас усього, і пригадає вам усе, що Я вам говорив. **27** Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається! **28** Чули ви, що Я вам говорив: „Я відходжу, і вернуся до вас“. Якби ви любили Мене, то ви б тішилися, що Я йду до Отця, — бо більший за Мене Отець. **29** І тепер Я сказав вам, передніше, ніж сталося, щоб ви вірували, коли станеться. **30** Небагато вже Я говоритиму з вами, бо надходить князь світу цього, а в Мені він нічого не має, **31** та щоб світ зрозумів, що люблю Я Отця, і як Отець наказав Мені, так роблю. Уставайте, — ходім звідсіля!

15 Я правдива Виноградина, а Отець Мій — Виноградар. **2** Усяку галузку в Мене, що плоду не принесе, Він відтинє, але всяку, що плід родить, очищає її, щоб рясніше родила. **3** Через Слово, що Я вам говорив, ви вже чисті. **4** Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградині, так і ви, як в Мені перебувати не будете. **5** Я — Виноградина, ви — галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви. **6** Коли хто перебувати не буде в Мені, той буде відкинений геть, як галузка, і всохне. І громадять їх, і кладуть на огонь, — і згорять. **7** Коли ж у Мені перебувати ви будете, а слова Мої позостануться в вас, то просить, чого хочете, — і станеться вам! **8** Отець Мій прославиться в тому, якщо рясно зародите й будете учні Мої. **9** Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас. Перебувайте в любові Моїй! **10** Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його. **11** Це Я вам говорив, щоб радість Моя була в вас, і щоб повна була

ваша радість! **12** Отець Моя заповідь, — щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив! **13** Ніхто більшої любови не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх. **14** Ви друзі Мої, якщо чините все, що Я вам заповідую. **15** Я вже більше не буду рабами вас звати, бо не відає раб, що пан його чинить. А вас назвав друзями Я, бо Я вам об'явив усе те, що почув від Мого Отця. **16** Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас, і вас настановив, щоб ішли ви й принесли плід, і щоб плід ваш зостався, щоб дав вам Отець, чого тільки попросите в Імення Моє. **17** Це Я вам заповідую, — щоб любили один одного ви! **18** Коли вас світ ненавидить, знайте, що Мене він зненавидів перше, як вас. **19** Коли б ви зо світу були, то своє світ любив би. А що ви не зо світу, але Я вас зо світу обрав, тому світ вас ненавидить. **20** Пригадайте те слово, яке Я вам сказав: „Раб не більший за пана свого“. Як Мене переслідували, — то й вас переслідувати будуть; як слово Моє зберігали, — берегти будуть і ваше. **21** Але все це робитимуть вам за Ім'я Моє, бо не знають Того, хто послав Мене. **22** Коли б Я не прийшов і до них не казав, то не мали б гріха, а тепер вимовки не мають вони за свій гріх. **23** Хто Мене ненавидить, — і Мого Отця той ненавидить. **24** Коли б Я серед них не вчинив був тих діл, яких не чинив ніхто інший, то не мали б гріха. Та тепер вони бачили, — і зненавиділи і Мене, і Мого Отця. **25** Та щоб справдилось слово, що в їхнім Законі написано: „Мене безпідставно зненавиділи!“ **26** А коли Втішитель прибуде, що Його від Отця Я пошлю вам, — Той Дух правди, що походить від Отця, Він засвідчить про Мене. **27** Та засвідчте і ви, бо ви від початку зо Мною.

16 Отець Я сказав вам, щоб ви не спокусілись. **2** Вас виженуть із синагог. Прийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заповіді, то думатиме, ніби службу приносить він Богові! **3** А це вам учинять, бо вони не пізнали Отця, ні Мене. **4** Але Я це сказав вам, щоб згадали про те, про що

говорив був Я вам, як настане година. Цього вам не казав Я спочатку, бо з вами Я був. 5 Тепер же до Того Я йду, Хто послав Мене, — і ніхто з вас Мене не питає: „Куди йдеш?“ 6 Та від того, що це Я сказав вам, серце ваше наповнилось смутком. 7 Та Я правду кажу вам: Краще для вас, щоб пішов Я, бо як Я не піду, Утішитель не прийде до вас. А коли Я піду, то пошлю вам Його. 8 А як прийде, Він світові виявить про гріх, і про праведність і про суд: 9 тож про гріх, — що не вірують у Мене; 10 а про праведність, — що Я до Отця Свого йду, і Мене не побачите вже; 11 а про суд, — що засуджений князь цього світу. 12 Я ще маю багато сказати вам, та тепер ви не можете знести. 13 А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попровідить до цілої правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що тільки почує, — казатиме, і що має настати, — звістить вам. 14 Він прославить Мене, бо Він візьме з Мого та й вам сповістить. 15 Усе, що має Отець, то Моє; через те Я й сказав, що Він візьме з Мого та й вам сповістить. 16 Незабаром, — і Мене вже не будете бачити, і знов незабаром — і Мене ви побачите, бо Я йду до Отця“. 17 А деякі з учнів Його говорили один до одного: „Що таке, що сказав Він до нас: „Незабаром, — і Мене вже не будете бачити, і знов незабаром — і Мене ви побачите“, та: „Я йду до Отця“? 18 Гомоніли також: „Що таке, що говорить: „Незабаром“? Про що каже, не знаємо“. 19 Ісус же пізнав, що хочуть спитати Його, і сказав їм: „Чи про це між собою міркуєте ви, що сказав Я: „Незабаром, — і вже Мене бачити не будете ви, і знов незабаром — і Мене ви побачите“? 20 Поправді, поправді кажу вам, що ви будете плакати та голосити, а світ буде радіти. Сумувати ви будете, але сум ваш обернеться в радість! 21 Журиться жінка, що рідить, — бо настала година її. Як дитинку ж породить вона, то вже не пам'ятає терпіння з-за радіощів, що людина зродилась на світ. 22 Так сумуєте й ви ось тепер, та побачу вас знову, — і серце ваше радітиме, і ніхто радості вашої вам не

відійме! 23 Ні про що ж того дня ви Мене не питаєте. Поправді, поправді кажу вам: Чого тільки попросите ви від Отця в Моє Ім'я, — Він дасть вам. 24 Не просили ви досі нічого в Ім'я Моє. Просіть — і отримаєте, щоб повна була ваша радість. 25 Оце все Я в притчах до вас говорив. Настає година, коли притчами Я вже не буду до вас промовляти, але явно звіщу про Отця вам. 26 Того дня ви просітимете в Моє Ім'я, і Я вам не кажу, що вблагаю Отця Я за вас, — 27 бо Отець любить Сам вас за те, що ви полюбили Мене та й увірували, що Я вийшов від Бога. 28 Від Отця вийшов Я, і на світ Я прийшов. І знов покидаю Я світ та й йду до Отця“. 29 Його учні відказують: „Ось тепер Ти говориш відкрито, і жодної притчі не кажеш. 30 Тепер відаємо ми, що Ти знаєш усе, і потреби не маєш, щоб Тебе хто питав. Тому віруємо, що Ти вийшов від Бога!“ 31 Ісус їм відповів: „Тепер віруєте? 32 Ото настає година, і вже настала, що ви розпоробитесь кожен у власне своє, а Мене ви Самого покинете. Та не Сам Я, бо зо Мною Отець! 33 Це Я вам розповів, щоб мали ви мир у Мені. Страждання знаєте в світі, — але будьте відважні: Я світ переми!“

17 По мові оцій Ісус очі Свої звів до неба й промовив: „Прийшла, Отче, година, — прослав Сина Свого, щоб і Син Твій прославив Тебе, 2 бо Ти дав Йому владу над тілом усяким, щоб Він дав життя вічне всім їм, яких дав Ти Йому. (aiōnios g166) 3 Життя ж вічне — це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його. (aiōnios g166) 4 Я прославив Тебе на землі, — довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати. 5 І тепер прослав, Отче, Мене Сам у Себе тією славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав. 6 Я Ім'я Твоє виявив людям, що Мені Ти із світу їх дав. Твоїми були вони, і Ти дав їх Мені, і вони зберегли Твоє слово. 7 Тепер пізнали вони, що все те, що Ти Мені дав, від Тебе походить, 8 бо слова, що дав Ти Мені, Я їм передав, — і вони прийняли й зрозуміли правдиво, що Я вийшов від Тебе, і ввірували, що послав Ти Мене. 9 Я благаю за

них. Не за світ Я благаю, а за тих, кого дав Ти Мені, — Твої бо вони! 10 Усе бо Моє — то Твоє, а Твоє — то Моє, і прослávивсь Я в них. 11 І не на світі вже Я, а вони ще на світі, а Я йду до Тебе. Святий Отче, — заховай в Ім'я Своє їх, яких дав Ти Мені, щоб як Ми, єдине були! 12 Коли з ними на світі Я був, Я беріг їх у Ім'я Твоє, тих, що дав Ти Мені, і зберіг, і ніхто з них не згинув, крім призначеного на загибель, щоб збулось Писання. 13 Тепер же до Тебе Я йду, але це говорю Я на світі, щоб мали вони в собі радість Мою досконалу. 14 Я їм дав Твоє слово, але світ їх зненавидів, бо вони не від світу, як і Я не від світу. 15 Не благаю, щоб Ти їх зо світу забрав, але щоб зберіг їх від злого. 16 Не від світу вони, як і Я не від світу. 17 Освяти Ти їх правдою! Твоє слово — то правда. 18 Як на світ Ти послав Мене, так і Я на світ послав їх. 19 А за них Я посвячую в жертву Само́го Себе, щоб освячені правдою стали й вони. 20 Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що ради їхнього слова вірують у Мене, 21 щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я — у Тобі, щоб одні були в Нас і вони, — щоб увірував світ, що Мене Ти послав. 22 А ту славу, що дав Ти Мені, Я їм передав, щоб єдине були, як єдине і Ми. 23 Я — у них, а Ти — у Мені, щоб були досконалі в одно, і щоб пізнав світ, що послав Мене Ти, і що їх полюбив Ти, як Мене полюбив. 24 Бажаю Я, Отче, щоб і ті, кого дав Ти Мені, там зо Мною були, де знаходжуся Я, щоб бачили славу Мою, яку дав Ти Мені, — бо Ти полюбив Мене перше закла́дин світу. 25 Отче Праведний! Хоча не пізнав Тебе світ, та пізнав Тебе Я. І пізнали вони, що послав Мене Ти. 26 Я ж Ім'я Твоє їм об'явив й об'явля́тиму, щоб любов, що Ти нею Мене полюбив, була в них, а Я в них!“

18 Промовивши це, Ісус вийшов із учнями Своїми на той бік потоку Кедрону, де був сад, до якого ввійшов Він та учні Його. 2 Але й Юда, що видав Його, знав те місце, бо там часто збирались Ісус й Його учні. 3 Отож Юда, узявши відділ війська та службу від первосвящеників і фарисеїв, приходить

туди із смолоскіпами, та з ліхтарями, та з зброєю. 4 А Ісус, усе відавши, що з Ним статися має, виходить та й каже до них: „Кого ви шукаєте?“ 5 Йому відповіли: „Ісуса Назаряніна“. Він говорить до них: „Це Я!“ А стояв із ними й Юда, що видав Його. 6 І як тільки сказав їм: „Це Я“, вони подаліся назад, та й на землю попадали. 7 І Він знов запитав їх: „Кого ви шукаєте?“ Вони ж відказали: „Ісуса Назаряніна“. 8 Ісус відповів: „Я сказав вам, що це Я. Отож, як Мене ви шукаєте, то дайте оцим відійти“, — 9 щоб збулося те слово, що Він був сказав: „Я не втратив нікого із тих, кого дав Ти Мені“. 10 Тоді Сімон Петро, мечавши, його вихопив, і рубо́нув раба́ первосвященика, — і відт́яв правé вухо йому́. А рабу́ на ім'я було Малх. 11 Та промовив Ісус до Петра: Всу́нь у пі́хви меча! Чи ж не мав би Я пити ту чашу, що Отець дав Мені?“ 12 Відділ же війська та тисяцький і служба юдейська схопили Ісуса, і зв'язали Його, 13 і повели Його перше до Анни, бо тестем доводивсь Кайяфі, що первосвящеником був того року. 14 Це ж був той Кайя́фа, що порадив юдеям, що ліпше померти людині одній за наро́д. 15 А Симон Петро й інший учень ішли за Ісусом слідом. Той же учень відомий був первосвященикові, і ввійшов у двір первосвящеників із Ісусом. 16 А Петро за ворітьми стояв. Тоді вийшов той учень, що відомий був первосвященикові, і сказав воротарці, — і впровадив Петра. 17 І питає Петра воротарка служни́ця: „Ти хіба не з учнів Цього Чоловіка?“ Той відказує: „Ні!“ 18 А раби й служба, розклавши огонь, стояли та й грілися, бо був холод. І Петро стояв із ними та грівся. 19 А первосвященик спитався Ісуса про учнів Його, і про науку Його. 20 Ісус йому́ відповідь дав: „Я світові явно казав. Я постійно навчав у синагозі й у храмі, куди всі юдеї збираються, а таємно нічого Я не говорив. 21 Чого ти питаєш Мене? Поспитайся тих, що чули, що́ Я їм говорив. Отже, знають вони, про що Я говорив“. 22 А як Він це сказав, то один із присутньої там служби вдарив Ісуса в щоку́, говорячи: „То

так відповідаєш первосвященикові?" 23 Ісус йому відповідь дав: „Якщо зле Я сказав, — покажи, що то зле; коли ж добре, — за що Мене б'єш?" 24 І відіслав Його Анна зв'язаним первосвященикові Кайяфі. 25 А Сімон Петро стояв, гріючись. І сказали до нього: „Чи й ти не з учнів Його?" Він відкріся й сказав: „Ні!" 26 Говорить один із рабів первосвященика, родич тому, що йому Петро вухо відт'яв: „Чи тебе я не бачив у саді з Ним?" 27 І знову відкріся Петро, — і заспівав півень хвили тієї. 28 А Ісуса ведуть від Кайяфи в преторій. Був же ранок. Та вони не ввійшли до преторія, щоб не опоганитись, а щоб їсти пасху. 29 Тоді вийшов Пилат назовні до них і сказав: „Яку скáргу приносите ви на Цього Чоловіка?" 30 Вони відповіли та й сказали йому: „Коли б Цей злочинцем не був, ми б Його тобі не видавали". 31 А Пилат їм сказав: „Візьміть Його, та й за вашим Законом судіть Його". Юдеї сказали йому: „Нам не вільно нікого вбивати", — 32 щоб збулося Ісусове слово, що його Він прорік, зазначаючи, якою то смертю Він має померти. 33 Тоді знову Пилат увійшов у преторій, і покликав Ісуса, і до Нього сказав: „Чи Ти Цар Юдейський?" 34 Ісус відповів: „Чи від себе самого питаєш ти це, чи то інші тобі говорили про Мене?" 35 Пилат відповів: „Чи ж юдеянин я? Твій народ та первосвященики мені Тебе видали. Що таке Ти вчинив?" 36 Ісус відповів: „Моє Царство не із світу цього. Якби із цього світу було Моє Царство, то служба Моя воювала б, щоб не виданий був Я юдеям. Та тепер Моє Царство не звідси". 37 Сказав же до Нього Пилат: „Так Ти Цар?" Ісус відповів: „Сам ти кажеш, що Цар Я. Я на те народився, і на те прийшов у світ, щоб засвідчити правду. І кожен, хто з правди, той чує Мій голос". 38 Говорить до Нього Пилат: „Що є правда?" І сказавши оце, до юдеїв знов вийшов, та й каже до них: „Не знаходжу Я в Ньому провини ніякої. 39 Та ви маєте звичай, щоб я випустив вам одного на Пасху. Чи хочете отже, — відпустіть вам Царя Юдейського?" 40

Та знову вони зняли крик, вимагаючи: „Не Його, а Варавву!" А Варавва був злочинець.

19 От тоді взяв Ісуса Пилат, та й звелів збичувати Його. 2 Воякі ж, сплівши з терну вінка, Йому покліали на голову, та багрянницю наділи на Нього, зі приступали до Нього й казали: „Радій, Царю Юдейський!" І били по щоках Його. 4 Тоді вийшов назовні ізнову Пилат та й говорить до них: „Ось Його я виводжу назовні до вас, щоб ви переконались, що провини ніякої в Нім не знаходжу". 5 І вийшов назовні Ісус, у терновім вінку та в багрянім плащі. А Пилат до них каже: „Оце Чоловік!" 6 Як зобачили ж Його первосвященики й служба, то закричали, говорячи: „Розіпні, розіпні!" Пилат каже до них: „То візьміть Його ви й розіпніть, — бо провини я в Нім не знаходжу!" 7 Відказали юдеї йому: „Ми маємо Закона, а за Законом Він мусить умерти, — бо за Божого Сина Себе видавав!" 8 Як зачув же Пилат оце слово, налякався ще більш, 9 і вернувся в преторій ізнову, і питає Ісуса: „Звідки Ти?" Та Ісус йому відповіді не подав. 10 І каже до Нього Пилат: „Не говориш до мене? Хіба ж Ти не знаєш, що маю я владу розп'ясти Тебе, і маю владу Тебе відпустити?" 11 Ісус відповів: „Надо Мною ти жодної влади не мав би, коли б тобі зверху не дано було; тому більший гріх має той, хто Мене тобі віддав". 12 Після цього Пилат намагався пустити Його, та юдеї кричали, говорячи: „Якщо Його пустиш, то не кесарів приятель ти! Усякий, хто себе за царя видає, противиться кесареві". 13 Як зачув же Пилат оце слово, то вивів назовні Ісуса, і засів на суддівне сидіння, на місці, що зветься літостротон, по-гебрейському ж гаввата. 14 Був то ж день Приготівлення Пасхи, година була — близько шостої. І він каже юдеям: „Ось ваш Цар!" 15 Та вони закричали: „Геть, геть із Ним! Розіпні Його!" Пилат каже до них: „Царя вашого маю розп'ясти?" Первосвященики відповіли: „Ми не маєм царя, окрім кесаря!" 16 Ось тоді він їм видав Його, щоб розп'ясти.

17 І, ніши Свого хреста, Він вийшов на місце, Череповищем зване, по-гебрейському Голгофа. 18 Там Його розп'яли, а з Ним разом двох інших, з одного та з другого боку, а Ісуса всередині. 19 А Пилат написав і написав, та й умістив на хресті. Було ж там написано: „Ісус Назарянин, Цар Юдейський“. 20 І багато з юдеїв читали цього написа, бо те місце, де Ісус був розп'ятий, було близько від міста. А було по-гебрейському, по-грецькому й по-римському написано. 21 Тож сказали Пилатові юдейські первосвященники: „Не пиши: Цар Юдейський, але що Він Сам говорив: Я — Цар Юдейський. 22 Пилат відповів: „Що я написав — написав!“ 23 Розп'явши ж Ісуса, воякі взяли одіж Його, та й поділили на чотири частини, по частині для кожного вояка, теж і хітона. А хітон був не шитий, а вітканий цілий відверху. 24 Тож сказали один до одного: „Не будемо дерти Його, але жереба киньмо на нього, — кому припадє“. Щоб збулось Писання: „Поділили одіж Мою між собою, і метнули про шату Мою жеребка“. Вояки ж це й зробили. 25 Під хрестом же Ісуса стояли — Його мати, і сестра Його матері, Марія Клеопова, і Марія Магдаліна. 26 Як побачив Ісус матір та учня, що стояв тут, якого любив, то каже до матері: „Оце, жоно, твій син!“ 27 Потім каже до учня: „Оце мати твоя!“ І з тієї години той учень узяв її до себе. 28 Потім, знавши Ісус, що вже все довершилось, щоб збулось Писання, проказує: „Прагну!“ 29 Тут стояла посудина, повна оцту. Вояки ж, губку оцтом наповнивши, і на тростину її настромивши, піднесли до уст Його. 30 А коли Ісус оцту прийняв, то промовив: „Звершилось!“ І, голову схиливши, віддав Свого духа. 31 Був же день Приготування, тож юдеї, щоб тіла на хресті не zostалися в суботу, — був бо Великдень тієї суботи — просили Пилата зламати голінки розп'ятим, і зняти. 32 Тож прийшли воякі й поламали голінки першому й другому, що розп'ятий з Ним був. 33 Коли ж підійшли до Ісуса й побачили, що Він уже вмер, то голінок Йому

не зламали, 34 та один з вояків списом бока Йому проколов, — і зараз витекла звідти кров та вода. 35 І самовидець засвідчив, і правдиве свідцтво його; і він знає, що правду говорить, щоб повірили й ви. 36 Бо це сталось тому, щоб збулось Писання: „Йому кості ламати не будуть!“ 37 І знов друге Писання говорить: „Дивитися будуть на Того, Кого проколюли“. 38 Потім Йосип із Ариматей, що був учень Ісуса, але потайний, — бо боявся юдеїв, — став просити Пилата, щоб тіло Ісусове взяти. І дозволив Пилат. Тож прийшов він, і взяв тіло Ісусове. 39 Прибув також і Никодім, — що давніше приходив вночі до Ісуса, — і смирну приніс, із албем помішану, щось літрів із сто. 40 Отож, узяли вони тіло Ісусове, та й обгорнули його у полотно із пахощами, як є звичай ховати в юдеїв. 41 На тім місці, де Він був розп'ятий, знаходився сад, а в саду новий гріб, що в ньому ніколи ніхто не лежав. 42 Тож отут, — з-за юдейського дня Приготування — вони поклали Ісуса, бо поблизу був гріб.

20 А дня першого в тижні, рано вранці, як ще темно було, прийшла Марія Магдаліна до гробу, та й бачить, що камінь від гробу відвалений. 2 Тож біжить вона та й прибуває до Сімона Петра, та до другого учня, що Ісус його любив, та й каже до них: „Взяли Господа з гробу, і ми не знаємо, де поклали Його!“ 3 Тоді вийшов Петро й другий учень, і до гробу пішли. 4 Вони ж бігли обидва укупі, але другий той учень попереду біг, хутчіш від Петра, і перший до гробу прибув. 5 І, нахилившись, бачить — лежить полотно... Але він не ввійшов. 6 Прибуває і Сімон Петро, що слідком за ним біг, і входить до гробу, і полотно оглядає, що лежало, 7 і хустка, що була на Його голові, лежить не з плащаницею, але осторонь, згорнена, в іншому місці. 8 Тоді ж увійшов й інший учень, що перший до гробу прибув, і побачив, — і ввірував. 9 Бо ще не розуміли з Писання вони, що Він має воскреснути з мертвих. 10 І учні вернулись знову до себе. 11 А Марія стояла при гробі назовні та й

плакала. Плачучи, нахилилась до гробу. **12** І бачить два Анголі, що в білім сиділи, — один у головах, а другий у ніг, де лежало Ісусове тіло. **13** І говорять до неї вони: „Чого плачеш ти, жінко?“ Та відказує їм: „Узялі мого Господа, і я не знаю, де Його покліали. **14** І, сказавши оце, обернулаь назад, і бачить Ісуса, що стояв, та вона не пізнала, що то Ісус. **15** Промовляє до неї Ісус: „Чого плачеш ти, жінко? Кого ти шукаєш?“ Вона ж, думаючи, що то садівник, говорить до Нього: „Якщо, пане, узяв ти Його, то скажи мені, де поклів ти Його, — і Його я візьму!“ **16** Ісус мовить до неї: „Маріє!“ А вона обернулася та по-єврейському каже Йому: „Раббуні!“ цебто: „Учителю мій!“ **17** Говорить до неї Ісус: „Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого!“ **18** Іде Марія Магдалина, та й учням звіщає, що бачила Господа, і Він це їй сказав. **19** Того ж дня — дня першого в тижні, — коли вечір настав, а двері, де учні зібрались були, були замкнені, — бо боялись юдеїв, — з'явився Ісус, і став посередині, та й промовляє до них: „Мир вам!“ **20** І, сказавши оце, показав Він їм руки та бок. А учні зраділи, побачивши Господа. **21** Тоді знову сказав їм Ісус: „Мир вам! Як Отець послав Мене, і Я вас посилаю!“ **22** Сказавши оце, Він дихнув, і говорить до них: „Прийміть Духа Святого! **23** Кому гріхи прбстите, — прбстяться їм, а кому затримаєте, — то затримуються!“ **24** А Хомá, один з Дванадцятьох, званий Близнюк, із ними не був, як приходив Ісус. **25** Інші ж учні сказали йому: „Ми бачили Господа!“ А він відказав їм: „Коли на руках Його знаку відцвãшного я не побачу, і пальця свого не вкляду до відцвãшної рани, і своєї руки не вкляду до боку Його, — не вірую!“ **26** За вісім же день знов удома були Його учні, а з ними й Хомá. І, як замкнені двері були, прийшов Ісус, і став посередині та й проказав: „Мир вам!“ **27** Потім каже Хомі: „Простягни свого пальця сюди, та на руки

Мої подивись. Простягни й свою руку, і вкляди до бóку Мого. І не будь ти невіруючий, але віруючий!“ **28** А Хомá відповів і сказав йому: „Господь мій і Бог мій!“ **29** Промовляє до нього Ісус: „Гому ввірував ти, що побачив Мене? Блаженні, що не бачили й увірували!“ **30** Багато ж і інших ознак учинив був Ісус у присутності учнів Своїх, що в книзі оцій не записані. **31** Це ж написано, щоб ви ввірували, що Ісус є Христос, Божий Син, і щоб, віруючи, життя мали в ім'я Його!

21 Після цього з'явивсь Ісус знов Своїм учням над морем Тіверіядським. А з'явився отак. **2** Укупі були Сімон Петро, і Хомá, званий Близнюк, і Натанáйл, із Кані Галілейської, і обидва сини Зеведееві, і двоє інших із учнів Його. **3** Говорить їм Сімон Петро: „Піду риби вловити“. Вони кажуть до нього: „І ми підемо з тобою“. І пішли вони, і всіли до чóвна. Та ночі тієї нічого вони не вловили. **4** А як ráнок настав, то Ісус став над берегом, але учні не знали, що то був Ісус. **5** Ісус тоді каже до них: „Чи не маєте, діти, якоїсь поживи?“ — „Ні“, вони відказали. **6** А Він їм сказав: „Закиньте невода правóруч від чóвна, то й знайдете!“ Вони кинули, — і вже не могли його витягнути із-за безлічі риби. **7** Тоді учень, якого любив був Ісус, говорить Петрові: „Це ж Господь!“ А Сімон Петро, як почув, що Господь то, накинув на себе одéжину, — бо він був нагий, — та й кинувся в море. **8** Інші ж учні, що були недалеко від берега — якихось ліктів з двісті — припливли чóвником, тягнучи невода з рибою. **9** А коли вони вийшли на землю, то бачать розлóжений жар, а на нім рибу й хліб. **10** Ісус каже до них: „Принесіть тієї риби, що оце ви вловили!“ **11** Пішов Сімон Петро та й на землю витягнув невода, повного риби великої, — сто п'ятдесят три. І хоч стільки було її, — не продерся проте невід. **12** Ісус каже до учнів: „Ідіть, снідайте!“ А з учнів ніхто не наважився спитати Його: „Хто Ти такий?“ Бо знали вони, що Господь то. **13** Тож підходить Ісус, бере хліб і дає їм, так само ж і рибу. **14** Це вже втретє з'явився

Ісус Своїм учням, як із мертвих воскрес. 15 Як вони вже поснідали, то Ісус промовляє до Сімона Петра: „Сімоне, сину Йіонин, — чи ти любиш мене більше цих?“ Той каже Йому: „Так, Господи, — відаєш Ти, що кохаю Тебе!“ Промовляє йому: „Паси ягнята Мої!“ 16 І говорить йому Він удруге: „Сімоне, сину Йіонин, — чи ти любиш Мене?“ Той каже Йому: „Так, Господи, — відаєш Ти, що кохаю Тебе!“ Промовляє йому: „Паси вівці Мої!“ 17 Утретє Він каже йому: „Сімоне, сину Йіонин, — чи кохаєш Мене?“ Засмутився Петро, що спитав його втретє: „Чи кохаєш Мене?“ І він каже Йому: „Ти все відаєш, Господи, — відаєш Ти, що кохаю Тебе!“ Промовляє до нього Ісус: „Паси вівці Мої! 18 Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли був ти молодший, то ти сам підперізувався, і ходив, куди ти бажав. А коли постарієш, — свої руки простягнеш, і інший тебе підперіже, і поведе, куди не захочеш“. 19 А оце Він сказав, щоб зазначити, якою то смертю той Бога прославіть. Сказавши таке, Він говорить йому: „Іди за Мною!“ 20 Обернувся Петро, та й ось бачить, що за ним слідкомá йде той учень, якого любив Ісус, який на вечері до лоня Йому був схилився й спитав: „Хто, Господи, видасть Тебе?“ 21 Петро, як побачив того, говорить Ісусові: „Господи, — цей же що?“ 22 Промовляє до нього Ісус: „Якщо Я схотів, щоб він позостався, аж поки прийду, — що до того тобі? Ти йди за Мною!“ 23 І це слово рознеслось було між братами, що той учень не вмере. Протє Ісус не сказав йому, що не вмере, а: „Якщо Я схотів, щоб він позостався, аж поки прийду, — що до того тобі?“ 24 Це той учень, що свідчить про це, що й оце написав. І знаємо ми, що правдиве свідџтво його! 25 Багато є й іншого, що Ісус учинив. Але думаю, що коли б написати про все те зокрема про кожне, то й сам світ не вмiстив би написаних книг! Амiнь.

*І я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусали́м, що сходи́в із неба від Бога, що був
пригото́ваний, як неві́ста, прикра́шена для чолові́ка свого. І почув я гучний го́лос із
престо́лу, який клі́кав: „Оце́ оселя́ Бога з людьмі, і Він житиме з ними!
Вони́ бу́дуть наро́дом Йо́го, і Сам Бог бу́де з ними“,
Об'явлення 21:2-3*

Об'явлення

19 По цьому почув я наче гучний голос великого натовпу в небі, який говорив: „Алілуя! Спасіння, і слава, і сила Господеві нашому, 2 правдиві бо та справедливі суди Його, бо Він засудив ту велику розпусницю, що землю зіпсула своєю розпустою, і помстив за кров Своїх рабів з її рук!“ **3** І вдруге сказали вони: „Алілуя! І з неї дим виступає на вічні віки!“ (аіпн g165) **4** І попадали двадцять чотири старці й чотири тварини, і поклонилися Богові, що сидить на престолі, говорячи: „Амін, алілуя!“ **5** А від престолу вийшов голос, що клікав: „Хваліть Бога нашого, усі раби Його, і всі, хто боїться Його, і малі, і великі!“ **6** І почув я ніби голос великого натовпу, і наче шум великої води, і мов голос громів гучних, що вигукували: „Алілуя, бо запанував Господь, наш Бог Вседержитель! **7** Радіймо та тішмося, і даймо славу Йому, бо весілля Агнця настало, і жона Його себе приготувала!“ **8** І їй дано було зодягнутися в чистий та світлий вісён, бо вісён — то праведність святих. **9** І сказав він мені: „Напиши: Блаженні покликані на весілля вечерю Агнця!“ І сказав він мені: „Це правдиві Божі слова!“ **10** І я впав до його ніг, щоб вклонитись йому. А він каже мені: „Таж ні! Я співслуга твої та братів твоїх, хто має засвідчення Ісусове, — Богові вклонися!“ Бо засвідчення Ісусове, — то дух пророцтва. **11** І побачив я небо відкрите. І ось білий кінь, а Той, Хто на ньому сидів, зветься Вірний і Правдивий, і Він праведно судить і воює. **12** Очі Його — немов полум'я огняне, а на голові Його — багато вінців. Він ім'я мав написане, якого не знає ніхто, тільки Він Сам. **13** І зодягнений був Він у шату, покрáшену кров'ю. А Йому на ім'я: Слово Боже. **14** А війська небесні, зодягнені в білий та чистий вісён, їхали вслід за Ним на білих кóнях. **15** А з Його уст виходив гострий меч, щоб ним бити народи. І Він пástиме їх залізним жезлом, і Він буде топтати чавіло вина лютого гніву Бога Вседержителя! **16** І Він має

на шаті й на стéгнах Своїх написане ймення: „Цар над царями, і Господь над панами“. **17** І бачив я одного ангола, що на сонці стояв. І він гучним голосом клікнув, ка́жучи до всіх птахів, що серед неба літали: „Ходіть, — і зберіться на велику Божу вечерю, **18** щоб ви їли тіла царів, і тіла тисячників, і тіла сильних, і тіла кóней і тих, хто сидить на них, і тіла всіх вільних і рабів, і маліх, і великих“. **19** І я побачив звіріну, і зёмних царів, і війська їхні, зібрані, щоб учинити війну з Тим, Хто сидить на коні, та з військом Його. **20** І схóплена була звіріна, а з нею неправдивий пророк, що ознаки чинив перед нею, що ними звів тих, хто знамено звіріни прийняв і поклонився був óбразові її. Обое вони були вкинені живими до огняного озера, що сіркою горіло. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** А решта побита була мечем Того, Хто сидів на коні, що виходив із уст Його. І все птаство наїлося їхніми трупами.

20 І бачив я ангола, що схóдив із неба, що мав ключа від безодні, і кайдани великі в руці своїй. (Abyssos g12) **2** І схопив вій змія, вужá стародавнього, що диявол він і сатанá, і зв'язав його на тисячу рóків, — **3** та й кинув його до безодні, і замкнув його, і печатку над ним поклав, щоб народи не звóдів уже, аж поки не скінчиться тисяча рóків. А по цьому він розв'язаний буде на короткий час. (Abyssos g12) **4** І бачив я престоли та тих, хто сидів на них, — і суд їм був даний, — і душі стятих за свідчення про Ісуса й за Слово Боже, які не вклонились звіріні, ані óбразові її, і не прийняли знамена на чола свої та на руку свою. І вони ожили, і царювали з Христом тисячу рóків. **5** А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча рóків. Це перше воскресіння. **6** Блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні! Над ними друга смерть не матиме влáди, але вони будуть священиками Бога й Христа, і царюватимуть з Ним тисячу рóків. **7** Коли ж скінчиться тисяча рóків, сатанá буде випущений із в'язниці своєї. **8** І вийде він звóдити народи, що вони на чотирьох краях

землі, Г'ога й Маг'ога, щоб зібрати їх до бою, а число їхнє — як морський пісок. 9 І вийшли вони на ширину землі, і оточили табір святих та улюблене місто. І зійшов огонь з неба, — і пожер їх. 10 А диявол, що звідив їх, був укинений в озеро огняне та сірчане, де звірина й пророк неправдивий. І мучені будуть вони день і ніч на вічні вікі. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 І я бачив престола великого білого, і Того, Хто на ньому сидів, що від лиця Його втекла земля й небо, і місця для них не знайшлось. 12 І бачив я мертвих малих і великих, що стояли перед Богом. І розгорнулись книги, і розгорнулась інша книга, — то книга життя. І суджено мертвих, як написано в книгах, за вчинками їхніми. 13 І далі море мертвих, що в ньому, і смерть і ад дали мертвих, що в них, — і суджено їх згідно з їхніми вчинками. (Hadēs g86) 14 Смерть же та ад були вкинени в озеро огняне. Це друга смерть, — озеро огняне. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 А хто не знайшовся написаний в книзі життя, той укинений буде в озеро огняне. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 І бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули, і моря вже не було. 2 І я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусалим, що сходить із неба від Бога, що був приготований, як невіста, прикрашена для чоловіка свого. 3 І почув я гучний голос із престолу, який клікав: „Оце оселя Бога з людьмі, і Він житиме з ними! Вони будуть наро́дом Його, і Сам Бог буде з ними“, 4 „і Бог кожду сльозу з очей їхніх зітре“, і не буде вже смерті. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося!“ 5 І сказав Той, Хто сидить на престолі: „Ось нове все творю!“ І говорить: „Напиши, що слова ці правдиві та вірні!“ 6 І сказав Він мені: „Сталося! Я Альфа й Омега, Початок і Кінець. Хто прагне, тому дармо Я дам від джерела живої води. 7 Переможець наслідить усе, і Я буду Богом для нього, а він Мені буде за сина! 8 А лякливим, і невірним, і мерзким,

і душогубам, і розпусникам, і чарівникам, і ідолянам, і всім неправдомовцям, — їхня частина в озері, що горить огнем та сіркою“, а це — друга смерть! (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 І прийшов до мене один із семи анголів, що мають сім чаш, наповнених сімомá останніми карами, та й промовив до мене, говорячи: „Ходи, покажy я тобі невісту, жону Агнця“. 10 І заніс мене духом на гóру велику й високу, і місто велике мені показав, — святий Єрусалим, що сходить із неба від Бога. 11 Славу Божу він має. А світлість його подібна до каменя дорогоцінного, як каменя ясписа, що блищить, як кришталь. 12 Мур воно мало великий і високий, мало дванадцять брам, а на брамах дванадцять анголів та ймення написані, а вони — імення дванадцятьох племén синів Ізраїля. 13 Від сходу три брами, і від півночі три брами, і від півдня три брами, і від заходу три брами. 14 І міський мур мав дванадцять підвалин, а на них дванадцять імен дванадцяти апóстолів Агнця. 15 А той, хто зо мною говорив, мав міру, — золоту тростіну, щоб зміряти місто, і брами його і його мур. 16 А місто чотирикутне, а довжина його така, як і ширина. І він зміряв місто тростіною на дванадцять тисяч стадій; довжина, і ширина, і вишина його рівні. 17 І зміряв він мура його на сто сорок чотири лікті міри людської, яка й міра ангола. 18 Його мур був збудований із яспису, а місто було — щире золото, подібне до чистого скла. 19 Підвалини муру міського прикрашені були всяким дорогоцінним камінням. Перша підвалина — яспис, друга — сапфір, третя — халкідон, четверта — смарагд, 20 п'ята — сардонікс, шоста — сардій, сьома — хризоліт, восьма — беріл, дев'ята — топáz, десята — хрисопрас, одинадцята — якінт, дванадцята — аметіст. 21 А дванадцять брам — то дванадцять перлін, і кожна брама зокрема була з однієї перліни. А вулиці міста — щире золото, прозорі, як скло. 22 А храму не бачив я в ньому, бо Господь, Бог Вседержитель — то йому храм і Агнець. 23 І місто не має потреби ні в сонці, ні в місяці, щоб у ньому світили,

— слава бо Божа його освітила, а світильник для нього — Агнець. 24 І народи ходитимуть у світлі його, а земні царі принесуть свою славу до нього. 25 А брами його зачиняться не будуть удень, бо там ночі не буде. 26 І принесуть до нього славу й честь народів. 27 І не ввійде до нього ніщо нечисте, ані той, хто чинить гидоту й неправду, але тільки ті, хто записаний у книзі життя Агнця“.

22 І показав він мені чисту ріку живої води, ясну, мов кришталь, що випливала з престолу Бога й Агнця. 2 Посеред його вулиці, і по цей бік і по той бік ріки — дерево життя, що родить дванадцять раз плоди, кожного місяця приносячи плід свій. А листя дерев — на вздоровлення народів. 3 І жодного прокляття більше не буде. І буде в ньому престол Бога та Агнця, а раби Його будуть служити Йому, 4 і побачать лице Його, а ймення Його — на їхніх чолах.

5 А ночі вже більше не буде, і не буде потреби в світлі світильника, ані в світлі сонця, бо освітлює їх Господь, Бог, а вони царюватимуть вічні віки. (аіѠн g165) 6 І сказав він до мене: „Це вірні й правдиві слова, — а Господь, Бог духів пророчих, послав Свого ангола, щоб він показав своїм рабам, щоб незабаром статися мусить. 7 Ото, незабаром приходжу. Блаженний, хто зберігає пророчі слова цієї книги!“ 8 І я, Іван, чув і бачив оце. А коли я почув та побачив, я впав до ніг ангола, що мені це показував, щоб поклонитись йому. 9 І сказав він до мене: „Таж ні! Бо я співслуга твій і братів твоїх пророків, і тих, хто зберігає слова цієї книги. Богові поклонися!“ 10 І сказав він до мене: „Не запечатує слів пророцтва цієї книги. Час бо близький! 11 Неправедний — хай чинить неправедність ще, і поганий — хай ще опоганюється. А праведний — хай ще чинить праведність, а святий — нехай ще освячується! 12 Ото, незабаром приходжу, і зо Мною заплата Моя, щоб кожному віддати згідно з ділами його. 13 Я Альфа й Омега, Перший і Останній, Початок і Кінець. 14 Блаженні, хто випере шати свої, щоб мати

право на дерево життя, і ввійти брамами в місто! 15 А поза ним будуть пси, і чарівники, і розпусники, і душогуби, і ідоліяни, і кожен, хто любить та чинить неправду. 16 Я, Ісус, послав Свого Ангола, щоб засвідчити вам це у Церквах. Я корінь і рід Давідів, зоря ясна і досвітня! 17 А Дух і невіста говорять: „Прийди!“ А хто чує, хай каже: „Прийди!“ І хто прагне, хай прийде, і хто хоче, хай воду життя бере дармо!“ 18 Свідкую я кожному, хто чує слова пророцтва цієї книги: Коли хто до цього додасть що, та накладе на нього Бог кари, що написані в книзі оцій. 19 А коли хто що відійме від слів книги пророцтва цього, то відійме Бог частку його від дерева життя, і від міста святого, що написане в книзі оцій. 20 Той, Хто свідкує, говорить оце: „Так, — незабаром прийду!“ Амінь. Прийди, Господи Ісусе! 21 Благодать Господа нашого Ісуса Христа зо всіма вами! Амінь.

66 Вірші

Український at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

Буття **9:8** І сказав Бог до Ноя та до синів його з ним, кажучи: **9:9** „А Я, — ось Свого заповіта укладаю Я з вами та з вашим потómством по вас. **9:10** І з кожною живою душею, що з вами: серед птаства, серед худоби, і серед усієї зёмної звірини з вами, від усіх, що виходять з ковчегу, до всієї зёмної звірини. **9:11** І Я укладу заповіта Свого з вами, і жодне тіло не буде вже знищене водою потóпу, і більш не буде потóпу, щоб землю нищити“. **9:12** І Бог промовляв: „Оце знак заповіту, що даю Я його поміж Мною та вами, і поміж кожною живою душею, що з вами, на вічні покоління: **9:13** Я веселку Свою дав у хмарі, і стане вона за знака заповіту між Мною та між землею.

Вихід **14:13** І сказав Мойсей до народу: „Не бійтеся! Сійте, і побачите спасіння Господа, що вчинить вам сьогодні. Бо єгиптян, яких бачите сьогодні, більше не побачите їх уже повіки! **14:14** Господь буде воювати за вас, а ви мовчіть!“

Левит **20:26** І будьте для мене святі, бо святий Я, Господь. І Я відділю вас від тих нарóдів, щоб ви були Мої.

Числа **6:24** Нехай Господь поблагословить тебе, і нехай Він тебе стереже! **6:25** Нехай Господь засяє на тебе лицём Своім, і нехай буде милостівий до тебе! **6:26** Нехай Господь зверне на тебе лице Своє, і хай дасть тобі мир!

Повторення Закону **18:18** Поставлю Пророка для них з-поміж їхніх братів, Такого, як ти, і дам Я слова Свої в уста його, і Він їм говоритиме все, що Я накажу. **18:19** І станеться, кожен, хто не слухатиме слів Моїх, що Той Пророк говоритиме Моїм Ім'ям, — Я покараю того.

Ісус Навин **1:7** Тільки будь дуже сильний та відважний, щоб додержувати чинити за всім тим Законом, що наказав був тобі Мойсей, Мій раб, — не відхілишся від нього ні правóруч, ні лівóруч, щоб щастило тобі в усьому, де ти будеш ходити. **1:8** Нехай книга цього Закону не відійде від твоїх уст, але будеш роздумувати про неї вдень та вночі, щоб додержувати чинити все, що написано в ній, бо тоді зробиш щасливими дорóги свої, і тоді буде щастити тобі. **1:9** Чи ж не наказав Я тобі: будь сильний та відважний? Не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій, у всьому, де ти будеш ходити“.

Книга Суддів 2:7 І служив народ Господеві по всі дні Ісуса та по всі дні старших, які продовжили дні свої по Ісусі, що бачили всякий великий чин Господа, якого зробив Він Ізраїлеві.

Рут 1:16 А Рут відказала: „Не силуй мене, щоб я покинула тебе, щоб я вернулася від тебе, бо куди підеш ти, туди піду й я, а де житимеш ти, там житиму й я. Народ твій буде мій народ, а Бог твій — мій Бог. 1:17 Де помреш ти, там помру й я, і там буду похована. Нехай Господь зробить мені так, і так нехай додасть, і тільки смерть розлучить мене з тобою“.

1 Самуїлова 16:7 Та Господь сказав Самуїлові: „Не дивись на обличчя його та на високість зросту його, бо Я відкинув його Собі! Бо Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік бо дивиться на лице, а Господь дивиться на серце“.

2 Самуїлова 7:22 Тому Ти великий, Господи Боже, бо немає такого, як Ти, і немає Бога, окрім Тебе, згідно з усім, що ми чули своїми ушима.

1 царів 2:3 І будеш ти стерегти накази Господа, Бога свого, щоб ходити Його дорогами, щоб стерегти постанови Його, заповіді Його, та устави Його й свідчення Його, як писано в Мойсеевім Законі, щоб тобі щастило в усьому, що будеш робити, і скрізь, куди звернешся,

2 царів 22:19 За те, що зм'якло твоє серце, і ти впокорівся перед Господнім лицем, коли почув, що Я говорив про це місце та про мешканців його, що вони стануть спустошенням та прокляттям, і що ти роздер шати свої та плакав перед Моїм лицем, то Я також почув, — говорить Господь.

1 хроніки 29:17 І я знаю, Боже мій, що Ти вивідуєш серце й любиш щирість. У щирості серця свого я пожертвував це все, а тепер бачу я з радістю народ Твій, який знаходиться тут, що жертвує себе Тобі.

2 хроніки 7:14 і впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зо злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прошу їхній гріх, та й виликую їхній Край!

Ездра 7:10 Бо Ездра приготівив своє серце досліджувати Господнього Закону, і виконувати його, і навчати в Ізраїлі устава та права.

Неемія 6:3 І послав я до них послів, говорячи: „Я роблю велику працю, і не можу прийти. Нášо буде перервана ця праця, як кину її та піду до вас?“

Естер 4:14 Бо якщо справді будеш ти мовчати цього часу, то полéгшення та врятування прийде для юдеїв з іншого місця, а ти та дім твого батька погинете. А хто знає, чи не на час, як оцей, досягла ти царства!“

Йов 19:25 Та я знаю, що мій Викупитель живий, і останнього дня Він підійме із пороку

Псалми 23:1 Псалом Давидів. 23:2 на пасовиськах зелених оселить мене, на тихую воду мене запровадить! 23:3 Він душу мою відживляє, провадить мене ради Ймення Свого по стежках справедливости. 23:4 Коли я підую хоча б навіть долиною смертної темряви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені, — Твоє жезло й Твій посох — вони мене втíшать! 23:5 Ти передо мною трапéзу зготівив при моїх ворогах, мою гóлову Ти намастив був оливою, моя чаша — то надмір пиття! 23:6 Тільки добро й милосердя мене супроводити будуть по всі дні мого життя, а я пробуватиму в домі Господньому довгі часи!

Приповісті **3:5** Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся!
3:6 Пізнавай ти Його на всіх дорóгах своїх, і Він випростує твої стежки.

Еклезіяст **3:10** Я бачив роботу, що Бог був дав людським синам, щоб трудилися над нею,
3:11 — усе Він прегáрним зробив свого часу, і вічність поклав їм у серце, хоч не розуміє людина тих дїл, що Бог учинив, від почáтку та аж до кінця.

Пісня над піснями **2:4** Він впровадив мене до виня́рні, а пра́пор його надо мною — любов!

Исая **9:6** Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і вла́да на раме́нах Його, і кликнуть ім'я́ Йому: Дівний Пора́дник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру. **9:7** Без кінця буде множитися панува́ння та мир на троні Давида й у ца́рстві його, щоб поставити міцно його й щоб підперти його правосу́ддям та правдою відтепе́р й аж навіки, — ре́вність Господа Савао́та це зробить!

Єремія **1:4** „І прийшло мені слово Господнє, гово́рячи: **1:5** Ще поки тебе вформува́в в утробі матерній, Я пізнав був тебе, і ще поки ти вийшов із нутра́, тебе посвятив, дав тебе за пророка наро́дам! **1:6** А я відповів: О, Господи, Боже, таж я промовляти не вмю́, бо я ще юна́к! **1:7** Господь же мені відказав: „Не кажи: „Я юна́к“, бо ти підеш до всіх, куди тільки пошлю́ Я тебе, і скажеш усе, що тобі накажу́. **1:8** Не лякайся перед ними, бо Я бу́ду з тобою, щоб тебе рятува́ти, говорить Господь! **1:9** І простя́г Господь руку Свою, і доторкну́всь моїх уст та й до мене сказав: Ось Я дав в твої́ уста слова Мої! **1:10** Дивись, — Я сьогодні призначив тебе над наро́дами й царствами, щоб вирива́ти та бу́рити, і щоб губити та руйнувати, щоб будувати й насаджувати!

Плач Єремії **3:21** Оце я нага́дую серцеві своєму, тому то я маю надію: **3:22** Це милість Господня, що ми не погіну́ли, бо не нокінчи́лось Його милосердя, — **3:23** нове воно кожного ра́нку, велика бо вірність Твоя!

Єзекіїль **36:26** І дам вам нове серце, і новóго духа дам у ваше нутро́, і викину ка́мінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті. **36:27** І духа Свого́ дам Я до вашого нутра́, і зроблю́ Я те, що уста́вами Моїми будете ходити, а постанóви Мої будете стерегти́ та викóнувати.

Даниїл **3:16** Шадрах, Мешах та Авед-Него́ відповіли́ та й сказали царéві Навуходонóсорові: „Ми не потребуемо́ відповідати тобі на це слово. **3:17** Якщо наш Бог, Якому ми служимо, може врятувати нас з палахкотю́чої огне́нної печі, то Він урятує й з твоєї руки, о ца́рю! **3:18** А якщо ні, нехай буде тобі, о ца́рю, зна́не, що богáм твоїм ми не служимо, а золотому бовва́нові, якого ти поставив, не бу́демо вклоня́тися!“

Осія **6:6** Бо Я милости хочу, а не жертви, і Богопізнáння — більше від цілопалень.

Йоїл **2:28** І бу́де потому, — ви́ллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкува́тимуть ваші сини́ й ваші дóчки, а вашим старі́м будуть снітися сни, юна́кі ваші бачити будуть видіння. **2:29** І також на рабів та невільниць за тих днів ви́ллю Духа Свого́. **2:30** І дам Я озна́ки на небі́ й землі, — кров та огонь, та стовпі́ диму. **2:31** За́міниться сонце на те́мність, а місяць — на кров перед прихóдом Господнього дня, великого та страшно́го! **2:32** І станеться, — кожен, хто клі́кати буде Господнє Ім'я́, той спасеться, бо на Сіонській горі́ та в Єрусали́мі буде спасіння, як Господь говорив, та для тих позоста́лих, що Господь їх покличе.

Амос **5:24** і хай течє правосу́ддя, немов та вода, а справедливість — як сильний поті́к!

Овдій 1:15 Бо близький день Господній над усіма народами, — як зробив ти, то так і тобі буде зроблено: вернеться на твою голову чин твій!

Йона 2:6 Я зійшов аж до споду гори, а земля — її засуви стали за мною навіки! Та підіймеш із ями життя моє, Господи, Боже Ти мій! 2:7 Як у мені омлівала душа моя, Господа я спогадав, — і молитва моя ця до Тебе долинула, до храму святого Твого! 2:8 Ті, що тримаються марних божків, — свого Милосердного кидають. 2:9 А я голосною подякою принесу Тобі жертву, про що присягав я, те виконаю. Спасіння — у Господа!“

Михей 6:8 „Було тобі виявлено, о людино, що добре, і чого пожадає від тебе Господь, — нічого, а тільки чинити правосуддя, і милосердя любити, і з твоїм Богом ходити сумірно“.

Наум 1:2 „Палкий Бог, і мстивий Господь, Господь мстивий та лютий, — Господь мстивий до тих, хто Його ненавидить, і пам'ятає про кривду Своїх ворогів. 1:3 Господь довготерпеливий і великої потуги, та очистити винного — Він не очистить. Господь — у бурі та в віхрі дороба Його, а хмара — від стіп Його курява.

Авакум 3:17 Коли б фігове дерево не зацвіло, і не було б урожаю в виноградниках, обманіло зайняття оливкою, а поле їжі не вродило б, позникала отара з кошари і не стало б в обрбах худоби, — 3:18 то я Господом тішитись буду й тоді, радітиму Богом спасіння свого! 3:19 Бог Господь — моя сила, і чинить Він ноги мої, як у лані, і вводить мене по висотах!“ Для диригента хору на моїх струнних знаряддях.

Софонія 3:17 Господь, Бог твій, серед тебе, — Велет спасе! Він у радості буде втішатись тобою, обнови́ть любов Свою, зо співом втішатися буде тобою!

Огій 1:4 „Чи час вам сидіти по ваших домах, покритих ка́флями, хоч дім цей збурений? 1:5 А тепер отак промовляє Господь Саваот: Зверніть ваше серце до ваших доріг! 1:6 Багато ви сієте, та збираєте мало, їсте, — та не насичуетесь, п'єте — та не напиваетесь, зодягаєтеся — та не тепло вам, а той, хто заробляє, заробляє для дріявого гаманця. 1:7 Так говорить Господь Саваот: Зверніть ваше серце до ваших доріг!“

Захарія 12:10 А на Давидів дім та на ерусалимського мешканця Я виллю Духа милости та молитви. І будуть дивитись на Мене, Кого проколóли, і будуть за Ним голосіти, як голóситься за одинцем, і гірко заплачуть за Ним, як плачуть за первенцем.

Малахії 4:2 А для вас, хто Ймення Мойого боїться, зійде Сонце Праведности та лікування в промінях Його, — і ви вийдете та поскакаєте, мов ті ситі телята! 4:3 І безбожних топтати ви будете, бо стануть за попіл вони під п'ятами ніг ваших у той день, що його Я вчиню, промовляє Господь Саваот.

Від Матвія 28:18 А Ісус підійшов і промовив до них та й сказав: „Дана Мені всяка вла́да на небі й на землі. 28:19 Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, 28:20 навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку!“! Амінь. (aіѠn g165)

Від Марка 1:14 А коли Іван віданий був, то прийшов Ісус до Галілеї, і проповідував Божу Євангелію, 1:15 і говорив: „Збулися часи, — і Боже Царство наблизилось. Покайтеся, і віруйте в Євангелію!“ 1:16 А коли Він проходив біля Галілейського моря, то побачив Сімона та Андрія, брата Симонового, що невода в море закидали, — бо рибалки були.

1:17 І сказав їм Ісус: „Ідіть услід за Мною, — і зроблю, що станете ви ловцями людей“. 1:18 І зараз вони свого невода кинули, — та й пішли вслід за Ним.

Від Луки 4:18 „На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених,

Від Івана 3:16 Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. (aiōnios g166) 3:17 Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся.

Дії 1:7 А Він їм відказав: „То не ваша справа знати час та добу, що Отець поклав у владі Своїй. 1:8 Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі“.

До римлян 11:32 Бо замкнув Бог усіх у неслух, щоб помилувати всіх. (eleēsē g1653) 11:33 О глибіно багатства, і премудрости, і знання Божого! Які недовідомі присуди Його, і недосліджені дороги Його! 11:34 „Бо хто розум Господній пізнав? Або хто був дорадник Йому? 11:35 Або хто давніш Йому дав, і йому буде віддано?“ 11:36 Бо все з Нього, через Нього і для Нього! Йому слава навіки. Амінь. (aiōn g165)

1 до коринтян 6:9 Хіба ви не знаєте, що неправедні не впадкють Божого Царства? Не обманюйте себе: ні розпусники, ні ідоляни, ні перелюбники, ні блудодійники, ні мужоложники, 6:10 ні злодії, ні користюбці, ні п'яниці, ні злоріки, ні хижаки — Царства Божого не впадкють вони! 6:11 І такими були дехто з вас, але ви обмились, алé освятились, алé виправдались Іменем Господа Ісуса Христа й Духом нашого Бога.

2 до коринтян 5:17 Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове, - стародавнє минуло, ото сталось нове! 5:18 Усе ж від Бога, що нас примири́в із Собою Ісусом Христом і дав нам служіння примирення, 5:19 бо Бог у Христі примири́в світ із Собою Самим, не зважа́вши на їхні провини, і поклав у нас слово примирення. 5:20 Оце ми як послі замість Христа, ніби Бог благає через нас, благаємо замість Христа: примирітьс́я з Богом! 5:21 Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою праведністю в Нім!

До галатів 1:6 Дивуюся я, що ви так скоро відхилюєтесь від того, хто покликав Христовою благодаттю вас, на іншу Єв́ангелю, 1:7 що не інша вона, але деякі є, що вас непокоять, і хочуть перевернути Христову Єв́ангелію.

До ефесян 2:1 І вас, що мертві були через ваші провини й гріхи, 2:2 в яких ви колись проживали за звичаєм віку цього́, за волею князя, що панує в повітрі, духа, що працює тепер у неслухняних, (aiōn g165) 2:3 між якими й усі ми проживали колись у пожадливостях нашого тіла, як чинили волю тіла й думок, і з природи були дітьми гніву, як і інші, - 2:4 Бог же, багатий на милосердя, через Свою превелику любов, що нею Він нас полюбив, 2:5 і нас, що мертві були через прогріхи, оживив разом із Христом, — спасені ви благодаттю, - 2:6 і разом із Ним воскресив, і разом із Ним посадив на небесних місцях у Христі Ісусі, 2:7 щоб у наступних віках показати безмірне багатство благодаті Своєї в добрості до нас у Христі Ісусі. (aiōn g165) 2:8 Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, 2:9 не від діл, щоб ніхто не хвалився. 2:10 Бо ми — Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували.

До филип'ян 3:7 Але те, що́ для мене було́ за надбання, те ради Христа я за втрату вважав. 3:8 Тож усе я вважаю за втрату ради переважного познання Христа Ісуса, мого Господа, що

я ради Нього відмовився всього, і вважаю все за сміття, щоб придбати Христа, **3:9** щоб знайти в Нім не з власною праведністю, яка від Закону, але з тією, що з віри в Христа, праведністю від Бога за вірою,

До колоссян **1:15** Він є образ невидімого Бога, ріджений перш усякого твóрива. **1:16** Бо то Ним створено все на небі й на землі, видіме й невидіме, чи то престоли, чи то госпóдства, чи то влади, чи то начальства, — усе через Нього й для Нього створено! **1:17** А Він є перший від усього, і все в Нім стоїть. **1:18** І Він — Голова тіла, Церкви. Він початок, перворóджений з мертвих, щоб у всьому Він мав першенство. **1:19** Бо вгодно було, щоб у Нім перебувала вся повнота, **1:20** і щоб Ним поєднати з Собою все, примиривши кров'ю хреста Його, через Нього, чи то зéмне, чи то небесне.

1 до солунян **4:1** А далі, брáття, просимо вас та благаємо в Господі Ісусі, щоб, як прийняли ви від нас, як належить поводитись вам та догóджувати Богові, — як ви й поводитесь, — щоб у тому ще більше зростали! **4:2** Бо ви знаєте, які вам накази дали ми Господом Ісусом. **4:3** Бо це воля Божа, — освячення ваше: щоб ви береглись від розпусти, **4:4** щоб кожен із вас умів тримати начіння своє в святості й честі, **4:5** а не в прістрасній похоті, як і „погани, що Бога не знають“.

2 до солунян **3:6** А ми вам наказуємо, брата, Ім'ям Господа Ісуса Христа, щоб ви цурáлися кожного брата, що живе по-ледачому, а не за переданням, яке прийняли ви від нас. **3:7** Самі бо ви знаєте, як належить наслідувати нас. Бо ми поміж вами не сидні справляли, **3:8** і хліба не їли ні в ко́го даремно, але в перевто́мі й напру́женні день і ніч працювали, щоб не бути нікому із вас тягарём, **3:9** не тому́, щоб ми вла́ди не мали, але щоб себе за взірця дати вам, щоб нас ви наслідували. **3:10** Бо коли ми в вас перебували, то це вам наказували, що як хто працювати не хоче, — нехай той не їсть!

1 Тимофію **2:1** Отже, перш над усе я благаю чинити молитви, благáння, прохáння, подяки за всіх людей, **2:2** за царів та за всіх, хто при вла́ді, щоб могли ми провáдити тихе й мирне життя в усякій побожності та чистості. **2:3** Бо це добре й приємне Спасителеві нашому Богові, **2:4** що хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнáння правди. **2:5** Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьмі, — людина Христос Ісус,

2 Тимофію **2:8** Пам'ятай про Ісуса Христа з насіння Давидового, що воскрес із мертвих, за мою Євáнгелію, **2:9** за яку я терплю муки аж до ув'язнення, як той злочінець. Але Слова Божого не ув'язнити! **2:10** Через це перенóшу я все ради ви́браних, щоб і вони доступили спасіння, що в Христі Ісусі, зо славою вічною. (aiōnios g166)

До Тита **2:11** Бо з'явилася Божа благодáть, що спасає всіх людей, **2:12** і навчає нас, щоб ми, відцуравшись безбожності та світських пожадливостей, жили помірковано та праведно, і побожно в теперішнім віці, (aiōn g165) **2:13** і чекали блаженної надії та з'явлення слави великого Бога й Спаси нашого Христа Ісуса, **2:14** що Самóго Себе дав за нас, щоб нас визволити від усякого беззакóнства та очістити Собі людей ви́браних, у добрих ділах запопадливих.

До Филимона **1:3** благодать вам і мир від Бога Отця нашого й Господа Ісуса Христа! **1:4** Я зáвсiди дякую Богові моєму, коли тебе згадую в молитвах своїх. **1:5** Бо я чув про любов твою й віру, яку маєш до Господа Ісуса, і до всіх святих, **1:6** щоб спільність віри твоєї діяльна була в пізнáнні всякого добра, що в нас для Христа. **1:7** Бо ми маємо радість велику й потіху в любові твоїй, серця бо святих заспокоїв ти, брате.

До євреїв 1:1 Багато разів і багатьма способами в давнину промовляв був Бог до отців через пророків, 1:2 а в останні ці дні промовляв Він до нас через Сина, що Його настановив за Наслідника всього, що Ним і вікі Він створив. (аіѠп g165) 1:3 Він був сяєвом слави та образом істоти Його, тримав усе словом сили Своєї, учинив Собою очіщення наших гріхів, — і засів на правіці величності на висоті.

Якова 1:16 Не обманюйтесь, брати мої любі! 1:17 Усяке добре давання та дар досконалий походить згори від Отця світил, що в Нього нема переміни чи тіні відміни. 1:18 Захотівши, Він нас породив словом правди, щоб ми стали якимсь первоплідом творів Його.

1 Петра 3:18 Бо й Христос один раз постраждав був за наші гріхи, щоб привести нас до Бога, Праведний за неправедних, хоч умертвлений тілом, але Духом оживлений,

2 Петра 1:3 Усе, що потрібне для життя та побожності, подала нам Його Божа сила пізнанням Того, Хто покликав нас славою та чеснотою. 1:4 Через них даровані нам цінні та великі обітніці, щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління.

1 Івана 2:1 Діточки мої, — це пишу я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, — Ісуса Христа, Праведного. 2:2 Він ублагання за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу.

2 Івана 1:7 Бо в світ увійшло багато обманців, які не визнають Ісуса Христа, що прийшов був у тілі. Такий — то обманець та антихрист!

3 Івана 1:4 Я не маю більшої радості від цієї, щоб чути, що діти мої живуть у правді.

Юда 1:3 Улюблені, всяке дбання чинивши писати до вас про наше спільне спасіння, я признав за потрібне писати до вас, благаючи боротись за віру, раз дану святим. 1:4 Бо крадькома повходили деякі люди, на цей óсуд віддавна призначені, безбожні, що благодать нашого Бога обертають у розпусту, і відкидаються єдиного Владики і Господа нашого — Ісуса Христа.

Об'явлення 3:19 Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся! 3:20 Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною. 3:21 Переможцеві сісти Я дам на Моєму престолі зо Мною, як і Я переміг був, і з Отцем Своїм сів на престолі Його. 3:22 Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквám!“

Керівництво для Читачів

Український at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Глосарій

Український at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

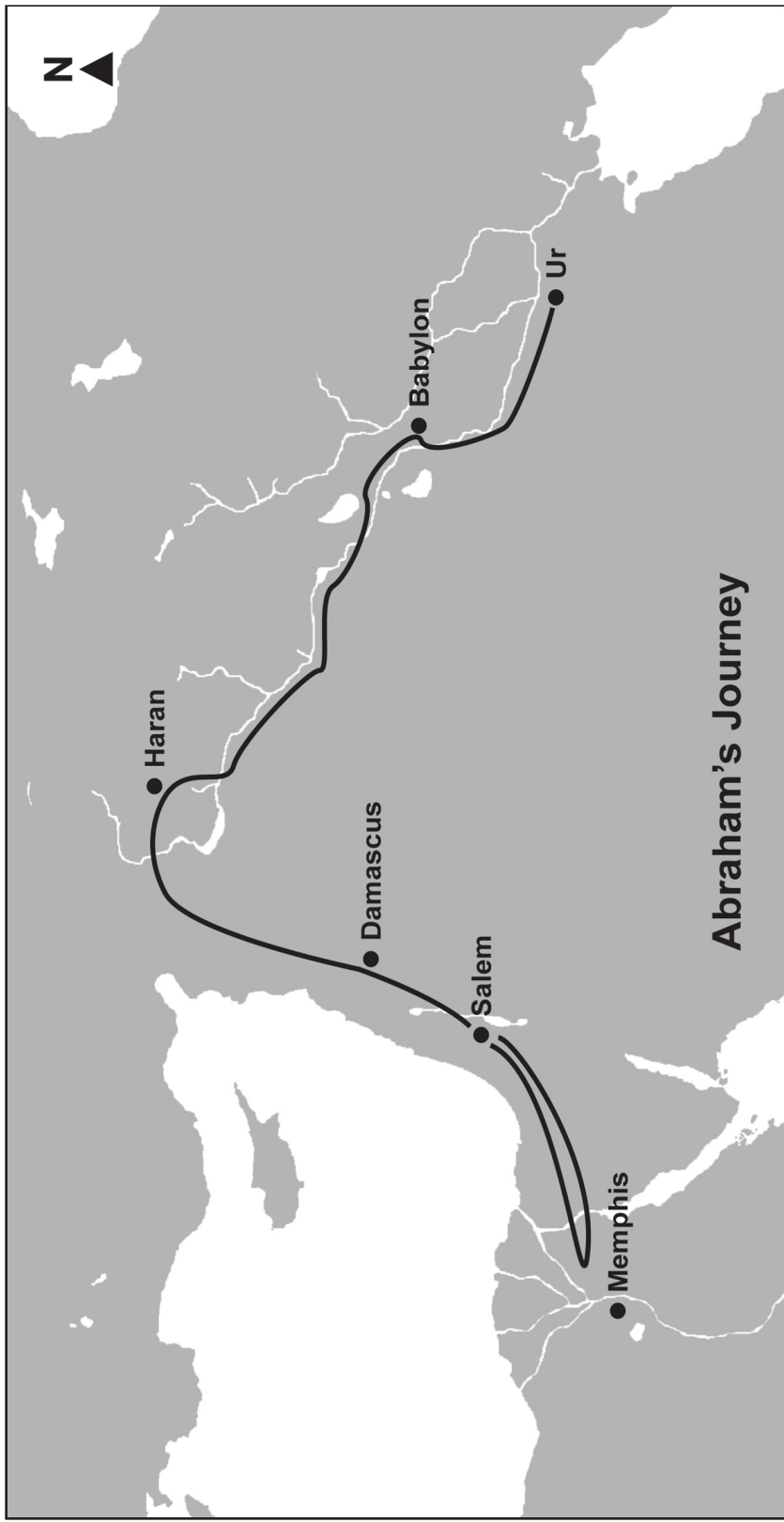
Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

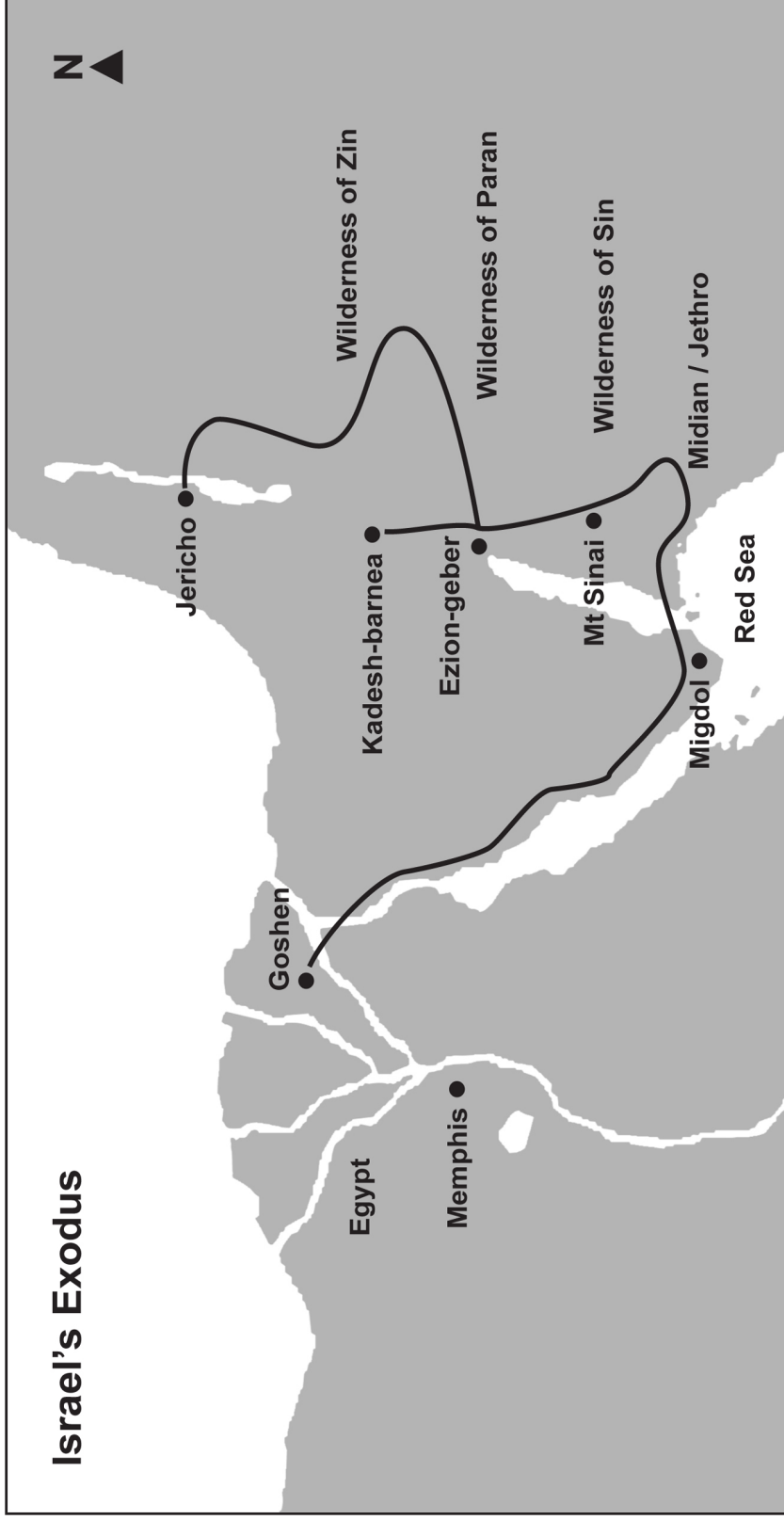
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

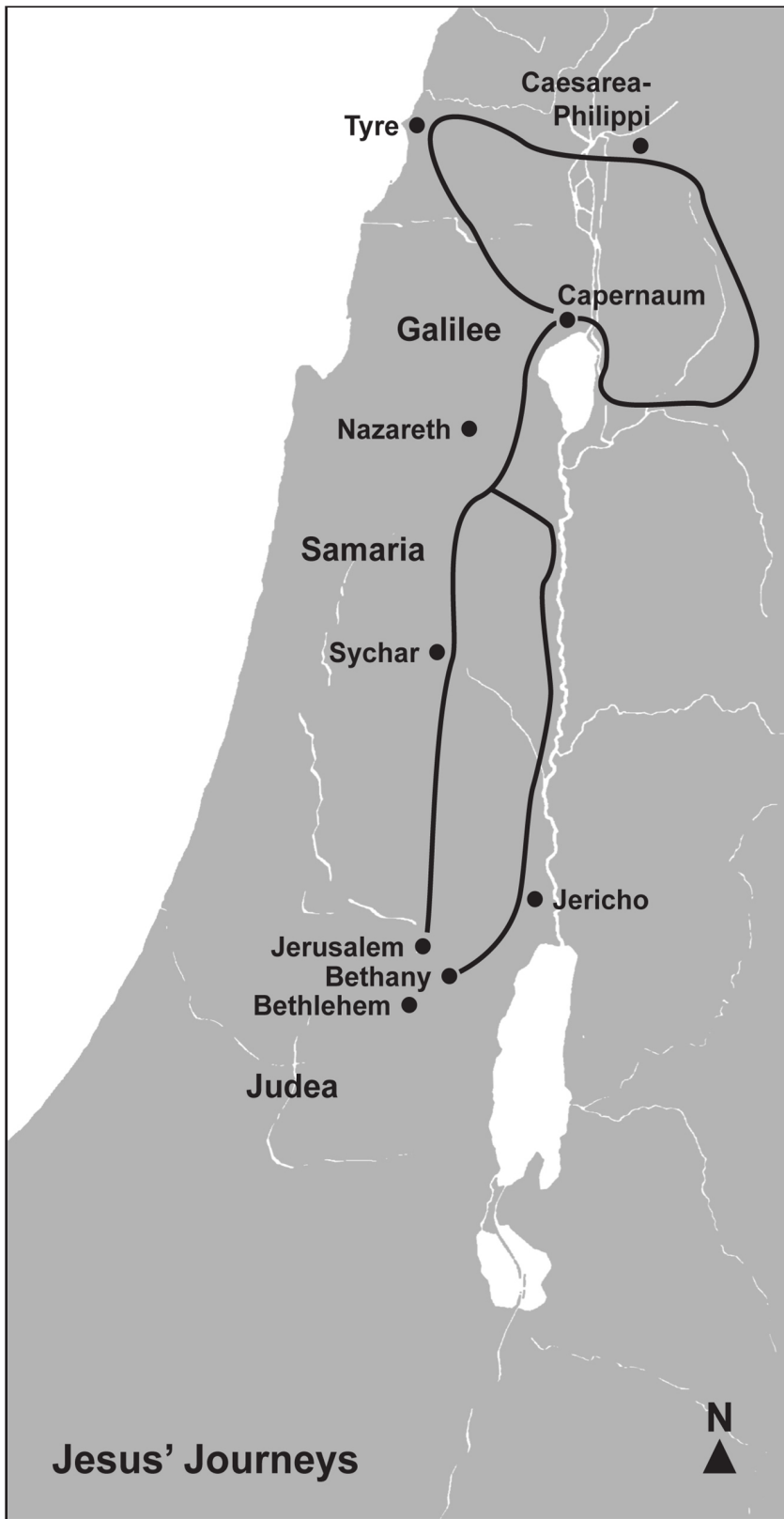
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

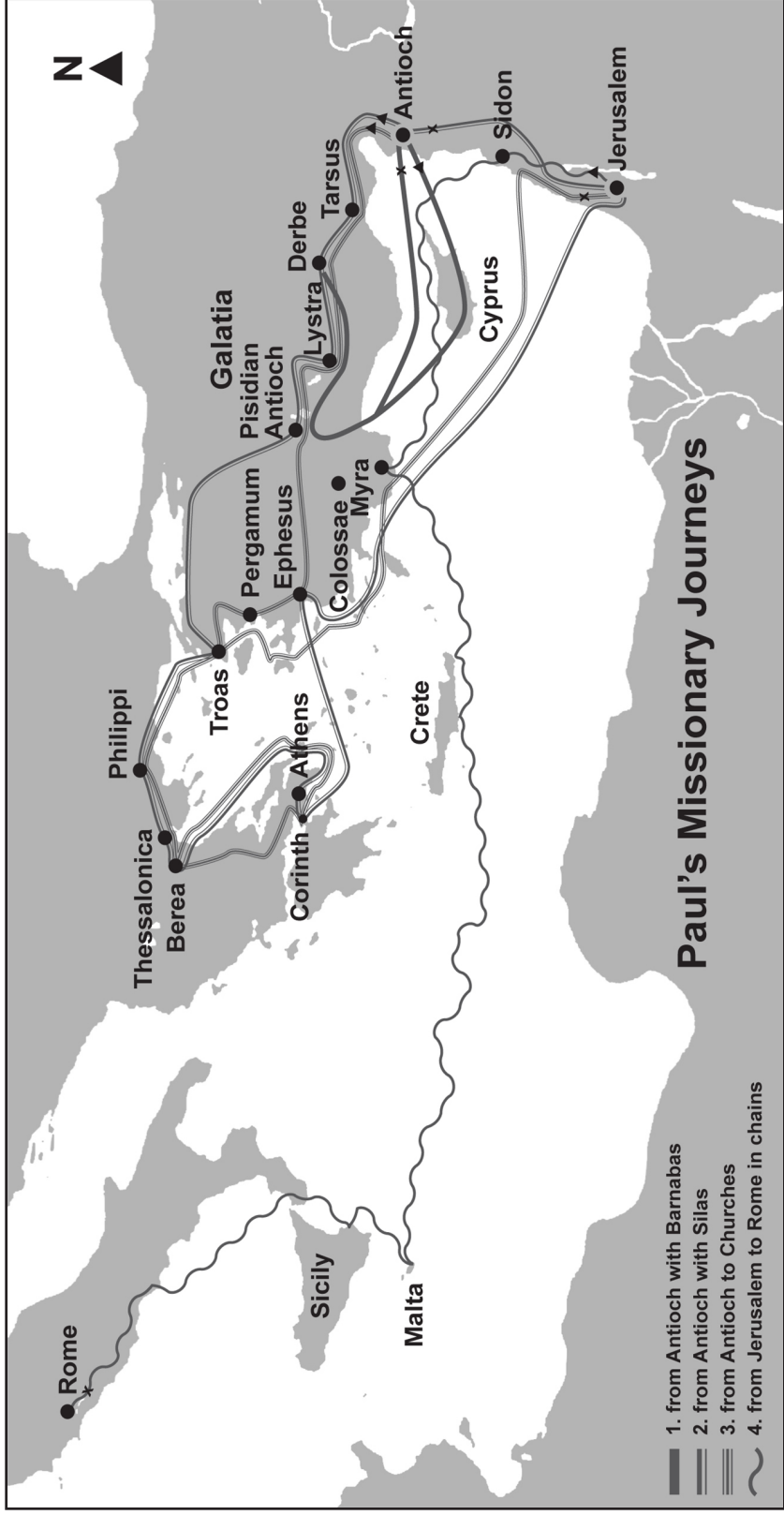
Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послухаєся та й пішов, не відатоци, куди йде. - До євреїв 11:8

І сталося, коли фараон відлучив був той народ, то Бог не повів їх дорогою землі филистимської, хоч була близька вона.
Бо Бог сказав: „Щоб не пожалкував той народ, коли він побачить війну, і не вернувся до Єгипту“. - Вихід 13:17

Бо Син Людський прийшов не на те, щоб служити Йому, але щоб послужити, і душу Своєю дати на викуп за багатьох. - Від Марка 10:45

Павло, раб Ісуса Христа, покликаний апостол, вибраний для звіщання Євангелії Божої, - До римлян 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrdom in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrdom in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:13 Thalaasa	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Доля

Український at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Тож ідїть, і навчіть всі народи, християчи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, - Від Матвія 28:19